

ภาพรวมอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทย

2.1 วิวัฒนาการของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ในประเทศไทย

นับตั้งแต่อดีตมา อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทย นับได้ว่าเป็นอุตสาหกรรม การผลิตที่เก่าแก่ เนื่องจากในอดีตทรัพยากรป่าไม้ของไทยมีอยู่เป็นจำนวนมากทั่วทุกภาคของ ประเทศ ทำให้มีการนำทรัพยากรไม้ดังกล่าวมาตัดแปลง เพื่อใช้เป็นเครื่องอำนวยความสะดวก ในชีวิตประจำวันมากขึ้น และเป็นเหตุให้การพัฒนาของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้เติบโต ควบคู่ไปกับพัฒนาการของประเทศด้วย อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ได้กำเนิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2476 เป็นต้นมา ซึ่งในช่วงดังกล่าว การผลิตส่วนใหญ่เป็นการผลิตเพื่อสนองตอบต่อความ ต้องการบริโภคภายในประเทศเท่านั้น และเป็นการผลิตที่ทำตามความต้องการของลูกค้าเป็น ส่วนใหญ่ การประกอบธุรกิจเป็นลักษณะอุตสาหกรรมในครัวเรือน โดยผู้ผลิตที่สำคัญของ อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ในยุคนั้น คือ บริษัท สี่พระยาวัตถุโบราณและเฟอร์นิเจอร์ จำกัด บริษัท เกอร์ชันแอนด์ซันส์ จำกัด บริษัท สีส้มเชียงใหม่เฟอร์นิเจอร์และก่อสร้าง จำกัด และห้าง หุ่นส่วนสามัญนิติบุคคลพัฒนาช่าง ซึ่งการผลิตในช่วงนี้ยังใช้เทคนิคและเครื่องมือการผลิตไม่มากนัก การผลิตส่วนใหญ่จะเป็นการผลิตจากแรงงานคนมากกว่าโดยมีวัตถุดิบหลักที่สำคัญ คือ ไม้ ที่มัก จะทำด้วยไม้สัก ซึ่งมีลักษณะความแข็งแรง ทนทาน และมีความสวยงามประกอบกับในอดีต ปริมาณป่าไม้ในประเทศไทยมีจำนวนมาก จึงทำให้การผลิตเฟอร์นิเจอร์ในอดีตมักเป็นเฟอร์นิเจอร์ ที่ทำจากไม้เสียส่วนใหญ่

นอกจากนี้ จากการที่ค่าจ้างแรงงานในประเทศไทยในสมัยก่อนมีค่าแรงต่ำ เนื่อง จากแรงงานส่วนใหญ่มักได้มาจากกรรมกรชาวจีน ชาวจีนเชื้อสายไห้และจีนไหหลำที่อพยพเข้า มาในไทย ทำให้ค่าจ้างแรงงานของกรรมกรชาวจีนค่อนข้างต่ำ เป็นเหตุให้ต้นทุนการเฟอร์ นิเจอร์ไม้ในอดีตไม่สูงมากนัก ส่งผลให้เฟอร์นิเจอร์ไม้มีราคาไม่สูง ทำให้แนวโน้มการใช้เฟอร์ นิเจอร์ไม้เพิ่มขึ้นตามลำดับ และเริ่มมีผู้ผลิตรายใหม่เข้ามาประกอบธุรกิจประเทนั้นเพิ่มขึ้น มากขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2503 อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ได้ก้าวหน้าไปอีกขั้น หนึ่ง และจากการที่ผู้สนใจเข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ขนาดใหญ่ที่ผลิตเพื่อการ ส่งออก และมีการสั่งซื้อเครื่องจักรเข้ามาจากต่างประเทศเพื่อให้สามารถผลิตเครื่องเรือนได้ใน

ปริมาณมากและมีคุณภาพสูง โดยเฉพาะบริษัท ราช่า จำกัด ซึ่งมีสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ นับเป็นก้าวใหม่ทางการตลาดของอุตสาหกรรมนี้ เป็นการเปิดให้สินค้าเฟอร์นิเจอร์ไม้ไทยเริ่มเป็นที่รู้จักของชาวต่างประเทศมากขึ้น และเป็นการขยายตลาดสินค้าเพิ่มขึ้นจากเพียงที่เคยจำหน่ายแต่ผู้บริโภคนในประเทศเท่านั้น นอกจากนี้เมื่อประมาณปี.ศ.2510 ได้มีชาวญี่ปุ่น ชื่อ นายอิจิโร โมริ ได้เดินทางเข้ามาค้าขายในประเทศไทยและมีโอกาสไปท่องเที่ยวทางภาคใต้ และพบว่าไม้ยางพารา ซึ่งมีเป็นจำนวนมากถูกโค่นทิ้งโดยเปล่าประโยชน์จะนำมาใช้ผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ได้ จึงได้เริ่มศึกษาค้นคว้าและทดลองหลังจากเดินทางกลับญี่ปุ่น และได้กลับมาตั้งโรงงานผลิตเฟอร์นิเจอร์จากไม้ยางพารา ชื่อบริษัท นิก้าวูด จำกัด¹ ขึ้น ทำให้สินค้าเฟอร์นิเจอร์ไม้มีการใช้วัตถุดิบอื่นนอกเหนือจากไม้เนื้อแข็ง ที่เป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตนับแต่อดีต และเป็นผลให้สินค้าเฟอร์นิเจอร์ไม้มีความหลากหลายมากขึ้นจำนวนผู้ผลิตจึงมีมากขึ้นโดยพิจารณาจากตารางที่ 2.1 จะเห็นได้ว่าจำนวนผู้ผลิตในปี 2521 มีเพียง 355 แห่ง คนงานทั้งสิ้น 4,380 คนและในปี 2536 จำนวนผู้ผลิตเพิ่มเป็น 2,221 แห่ง จำนวนคนงาน 65,420 คนโดยคิดเป็นการเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ผลิตจากปี 2521 ถึงปี 2536 เพิ่มขึ้น ร้อยละ 525.63 จำนวนคนงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 1,393.61 ในช่วงระยะเวลา 15 ปี

ปัจจัยที่เป็นตัวสนับสนุนการเติบโตของอุตสาหกรรมนี้อีกปัจจัยหนึ่งคือ การส่งเสริมและการสนับสนุนจากภาครัฐ เนื่องจากอุตสาหกรรมดังกล่าวมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งตลาดภายในและภายนอกประเทศ ซึ่งสินค้าเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทยในสายตาชาวต่างชาติถือได้ว่าเป็นสินค้าที่ได้มาตรฐานและได้รับความนิยมจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้รัฐบาลให้ความสำคัญ และให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ที่ผลิตเพื่อการส่งออกในปี พ.ศ.2515และในปีพ.ศ.2516 อุตสาหกรรมนี้ได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนโดยพิจารณาให้การส่งเสริมแก่ผู้ผลิตเครื่องเรือนและชิ้นส่วนต่างๆเพื่อการส่งออก ทำให้อุตสาหกรรมนี้เริ่มทวีบทบาทสำคัญต่อภาคเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะภาคการค้าของไทยประกอบด้วยสินค้าเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทยได้รับการยอมรับจากต่างประเทศทั้งในด้านคุณภาพ รูปแบบ สีสีนราคา ทำให้อุตสาหกรรมนี้ขยายตัวได้อย่างรวดเร็วอีกทั้งการเข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมนี้ไม่จำเป็นต้องใช้ทุนมากนักและสินค้าเป็นสินค้าที่จำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวันเพื่ออำนวยความสะดวก

¹ทองคำดี ยุตานุวัตร, "อุตสาหกรรมการผลิตเฟอร์นิเจอร์จากไม้ยางพารา", วารสารยางพารา 3 (มีนาคม 2525) : หน้า 147-148.

ตกและมีความสวยงาม และยังเป็นเครื่องสื่อถึงรสนิยมของผู้บริโภคแต่ละคนได้อย่างดี ทำให้อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ได้พัฒนาขึ้นมาเรื่อย ๆ เพื่อเป็นการสนองตอบความต้องการของผู้บริโภคทั้งในและนอกประเทศ เป็นผลให้แนวโน้มการเติบโตของอุตสาหกรรมมีค่อนข้างสูง แม้ว่าจะเผชิญปัญหาการขาดแคลนวัตถุดิบคือไม้สักและไม้ประดู่ซึ่งเป็นไม้เนื้อแข็งที่เป็นวัตถุดิบหลักในการผลิต เนื่องจากรัฐบาลได้ประกาศนโยบายปิดป่า ยกเลิกสัมปทานป่าไม้ทั่วประเทศตั้งแต่ปี พ.ศ. 2532 แต่ผู้ผลิตได้มีการนำเอาวิทยาการสมัยใหม่พัฒนาคุณภาพไม้ชนิดอื่นมาใช้ทดแทน เช่น ไม้ยางพารา ไม้อัดประสาน (Particle Board) เป็นต้น ซึ่งมีต้นทุนต่ำกว่าแต่มีความสวยงามไม่แพ้เฟอร์นิเจอร์ที่ทำจากไม้เนื้อแข็ง จึงทำให้อุตสาหกรรมยังคงขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง พิจารณาตัวเลขการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทยเพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละประมาณร้อยละ 24 เพิ่มจากปี 2533 ที่มีมูลค่าการส่งออก 4,781.9 ล้านบาท เป็น 11,349.46 ล้านบาทในปี 2537 ประเทศคู่ค้าที่สำคัญได้แก่ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกาและสหภาพยุโรป (ตารางที่ 2.2 ก)

2.2. ลักษณะโครงสร้างทั่วไปของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้

อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ในประเทศได้มีการพัฒนาจากอดีตจนถึงปัจจุบันและกลายเป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญอุตสาหกรรมหนึ่งการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้มีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองผู้บริโภคทั้งในและนอกประเทศ ซึ่งเฟอร์นิเจอร์ไม้ที่ส่งออกสามารถทำรายได้ให้กับประเทศปีละหลายพันล้านบาท อีกทั้งเป็นอุตสาหกรรมของไทยที่มีการพัฒนามานานไม่น้อยกว่า 10 ปี จึงเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่ไทยมีความชำนาญในการผลิต จนเป็นที่มาให้คุณภาพและมาตรฐานของสินค้านี้เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคทุกประเภท รวมทั้งบรรดาผู้ผลิตได้มีการคิดค้นและพัฒนาในด้านการผลิตให้มากขึ้น อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทยมีการเติบโตเพิ่มขึ้นตลอดเวลาและเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจและรายได้ของประเทศชาติอย่างมาก

2.2.1 ลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับการผลิต

ก. ประเภทของการผลิต โดยทั่วไปเฟอร์นิเจอร์ไม้ที่ผลิตสามารถแบ่งประเภทได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. เฟอร์นิเจอร์ชนิดถอดไม่ได้ (Stable Furniture or Furnished Furniture) เป็นเฟอร์นิเจอร์สำเร็จรูปที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทันที ซึ่งการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ชนิดนี้ส่วนใหญ่จะผลิตเพื่อสนองตอบความต้องการของผู้บริโภคภายในประเทศ เนื่องจากการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ดังกล่าวเป็นการผลิตแบบทั้งตัวและไม่สามารถแยกชิ้นส่วน

ได้ ทำให้เหมาะสำหรับผู้บริโภคในประเทศ เนื่องจากการขนส่งง่ายกว่าและผู้บริโภคสามารถนำสินค้ามาใช้ได้ทันที

2. เฟอร์นิเจอร์ชนิดถอดประกอบได้ (Knock-Down Furniture) เป็นเฟอร์นิเจอร์ที่ถอดชิ้นส่วนต่าง ๆ ออกมาและประกอบเข้าด้วยกันใหม่ได้ การผลิตเฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้ส่วนใหญ่จะผลิตเพื่อการส่งออก เนื่องจากสามารถผลิตได้คราวละจำนวนมาก และประหยัดเนื้อที่ในการขนส่ง ทำให้ลดต้นทุนการผลิต การขนส่ง และสามารถรักษานาฬิกาที่มาตรฐานในการผลิตในระบบอุตสาหกรรมได้

ชนิดของเฟอร์นิเจอร์ที่ผลิตได้แก่ โต๊ะ เก้าอี้ เตียง ชั้นวางของ ชุดสนาม และชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ เป็นต้น เฟอร์นิเจอร์ที่มีการผลิตและส่งออกมากที่สุด ได้แก่ โต๊ะอาหาร มักเป็นการผลิตตามคำสั่งของลูกค้าชาวต่างประเทศ ซึ่งมีรูปแบบ ขนาดและสีที่แตกต่างกัน ตามรสนิยมของผู้บริโภคในแต่ละตลาด

ข. รูปแบบของการผลิต เฟอร์นิเจอร์ไม้ที่ผลิตขึ้นเพื่อจำหน่ายทั้งตลาดในและนอกประเทศสามารถจำแนกได้เป็น 3 ลักษณะคือ

1. การผลิตตามรูปแบบของผู้ผลิตเอง
2. นำรูปแบบมาจากแคตตาล็อกต่างประเทศ และนำมาดัดแปลงให้เหมาะสมกับตลาดผู้บริโภค รวมทั้งเพื่อให้สินค้ามีความสวยงามมากขึ้น
3. ผลิตตามรูปแบบของลูกค้า

การผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทยกว่าร้อยละ 50 ของปริมาณเฟอร์นิเจอร์ที่ผลิตจะเป็นการผลิตตามรูปแบบของลูกค้า ทั้งนี้เนื่องจากการผลิตของไทยยังขาดผู้ชำนาญในด้าน การออกแบบ รวมทั้งหากทำการออกแบบเองแล้ว จะต้องมีการทดสอบคุณภาพการใช้งานและต้องทดสอบความต้องการของตลาดอีกด้วย ทำให้ต้องเสียต้นทุนสูงกว่าการผลิตตามแบบของลูกค้า และหากการออกแบบเองแล้ว รูปแบบใดสามารถตอบสนองตลาดได้ดีก็จะมีกำไรลอกเลียนแบบในระยะเวลานานสั้น จึงเป็นเหตุให้รูปแบบของสินค้าส่วนใหญ่เป็นไปในลักษณะที่มีรูปแบบคล้ายคลึงกันเสียส่วนใหญ่ ยกเว้นสินค้าที่มีราคาแพงที่ลูกค้าไม่ต้องการให้ซ้ำแบบใครหรือเป็นรูปแบบที่ลูกค้าสั่งทำโดยตรง

ค. สภาพทั่วไปของผู้ผลิต ผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทยได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นจากอดีตมาโดยตลอด ทั้งนี้เนื่องจากภาวะการเติบโตของอุตสาหกรรมเอง และความต้องการของผู้บริโภคทั้งภายในและนอกประเทศที่มีปริมาณมากขึ้นทุกปี

ผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ภายในประเทศ อาจจัดแบ่งตามลักษณะการผลิต และคุณภาพผลิตภัณฑ์โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ คือ ^{2/}

1. กลุ่มเฟอร์นิเจอร์ไม้คุณภาพดีมาก ส่วนใหญ่จะทำการผลิตโดยรับคำสั่งทำตามความต้องการของลูกค้า การผลิตแต่ละแบบมีจำนวนน้อยแต่คุณภาพสูงต้องใช้ฝีมือและระยะเวลาในการผลิต มีการออกแบบเฉพาะไม่ซ้ำแบบกัน การผลิตในกลุ่มนี้มีการใช้เครื่องจักรบ้างเล็กน้อย สินค้าที่ผลิตมีคุณภาพหลายระดับ โดยเลือกใช้วัสดุตามราคาที่ได้รับทำ

2. กลุ่มผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้คุณภาพดีปานกลาง การผลิตจะเน้นมาตรฐานและปริมาณการผลิตสูง จะผลิตโดยใช้เครื่องจักรผลิตชิ้นส่วนแล้วนำมาประกอบและตกแต่งให้สมบูรณ์ ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตออกจำหน่ายมีจำนวนมาก ได้แก่ ชุดรับแขก ตู้ เตียง และโต๊ะ คุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้มีหลายระดับ ตั้งแต่ระดับปานกลางจนถึงระดับดี

3. กลุ่มผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์รายย่อย เป็นกิจการขนาดเล็กในรูปอุตสาหกรรมในครัวเรือน มีอยู่เป็นจำนวนมาก เฟอร์นิเจอร์ที่ผลิตได้มีคุณภาพปานกลางและมีจำหน่ายตามร้านค้าทั่วไป

แหล่งที่ตั้งของผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้มีอยู่มากกระจายอยู่ทั่วประเทศจากการสำรวจพบว่าในช่วงปี พ.ศ. 2517-2521 มีโรงงานผลิตเครื่องเรือนเพิ่มขึ้น 355 แห่ง จำนวนคนงาน 4,380 คน (ตารางที่ 2.3.ข) และยังมีผู้ผลิตรายย่อยที่ไม่ได้จดทะเบียนกับกองควบคุมโรงงานอีกประมาณ 1,000 ราย ที่กระจายอยู่ทั่วไป ปี 2536 ผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ที่มีการจดทะเบียนกับกระทรวงมหาดไทยมีจำนวนทั้งสิ้น 2,221 แห่ง จำนวนคนงานทั้งสิ้น 65,420 คน แหล่งที่ตั้งของผู้ผลิตกระจายอยู่ทั่วไป ส่วนใหญ่อยู่ในกรุงเทพและ

^{2/} อุตสาหกรรม , กระทรวง , อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้, 2526, หน้า 2.

ปริมาตรโดยในปี 2536 มีผู้ผลิตที่อยู่ในเขตกรุงเทพฯ 1,341 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 60 ของผู้ผลิตทั้งหมด ผู้ผลิตที่อยู่ในเขตปริมาตร 149 แห่ง ภาคกลาง 146 แห่ง ภาคเหนือ 184 แห่ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 217 แห่ง ภาคใต้ 184 แห่ง (ตารางที่ 2.3.ค) ขนาดกิจการส่วนใหญ่เป็นกิจการขนาดเล็กที่มีจำนวนคนงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 คน จากการสำรวจปี 2536 พบว่าผู้ผลิตขนาดเล็ก 1-50 คน มีจำนวนประมาณ 1,976 แห่ง และอยู่ในเขตกรุงเทพฯ ถึง 1,245 แห่งคิดเป็นร้อยละ 63 ของผู้ประกอบการขนาดเล็กทั้งหมด ผู้ผลิตขนาดใหญ่ที่มีจำนวนคนงานมากกว่า 300 คน มีประมาณ 44 แห่ง (ตารางที่ 2.4) ซึ่งมีแหล่งที่ตั้งส่วนใหญ่อยู่ในเขตกรุงเทพฯ และปริมาตร การผลิตของผู้ผลิตขนาดเล็กมักเป็นการผลิตแบบรับคำสั่งหรือรับเหมาย่อย (Job Order or Subcontracted Basic) ซึ่งการผลิตส่วนใหญ่ยังคงใช้แรงงานที่มีฝีมือ และกึ่งมีฝีมือ (Semi-Skilled) เพื่อทำการผลิตตอบสนองผู้บริโภคในประเทศ โดยกรรมวิธีการผลิตยังใช้เทคโนโลยีไม่มากนักและมักใช้แรงงานคนมากกว่าเครื่องจักร ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากผู้ผลิตรายย่อยส่วนใหญ่มีเงินทุนน้อยไม่สามารถจัดหาเครื่องจักรและอุปกรณ์มาใช้ได้ นอกจากการใช้เครื่องมือขนาดเล็กเท่านั้น ทำให้การผลิตสินค้าแต่ละชิ้นจำเป็นต้องใช้เวลาค่อนข้างมากและไม่สามารถผลิตเครื่องเรือนให้เป็นแบบมาตรฐานได้ ส่วนการผลิตของผู้ผลิตขนาดใหญ่จะผลิตครั้งละจำนวนมาก (Mass Production) ด้วยกรรมวิธีการผลิตแบบอุตสาหกรรม โดยจะใช้เครื่องจักรเข้าช่วยในการผลิต เพื่อให้ได้สินค้าจำนวนมากและมีมาตรฐานเดียวกัน นอกจากนี้ยังมีกิจการขนาดกลางที่ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้คุณภาพสูง ราคาแพงต้องใช้แรงงานที่มีฝีมือมาก ใช้เครื่องจักรน้อยเนื่องจากสินค้าแต่ละชิ้นจะเน้นคุณภาพ ความสวยงาม มาตรฐานและมักมีรูปแบบไม่ซ้ำใคร ทำให้การผลิตต้องใช้ฝีมือคนในการผลิตเกือบทั้งสิ้น โดยจะใช้วัตถุดิบราคาแพง คุณภาพดี สินค้าประเภทนี้มักมีราคาค่อนข้างสูงและจำหน่ายให้กับลูกค้าที่มีฐานะดี ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นลูกค้าประจำที่มีความเชื่อถือในฝีมือและคุณภาพของผู้ผลิต

จากจำนวนผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ทั้งหมด 2,221 แห่ง เป็นผู้ผลิตที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) จำนวน 117 แห่ง คิดเป็นเงินลงทุนทั้งสิ้น 2,823.56 ล้านบาท เป็นผู้ผลิตที่มีการร่วมทุนกับต่างชาติ 49 ราย เป็นผู้ผลิตต่างชาติทั้งหมดจำนวน 3 ราย คิดเป็นเงินลงทุนจากต่างชาติ 559.1 ล้านบาทหรือร้อยละ 19.8 ของปริมาณเงินลงทุนทั้งหมด ซึ่งผู้ผลิตส่วนใหญ่ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจะเป็นผู้ผลิตขนาดใหญ่เกือบทั้งสิ้น โดยปัจจุบันจากตัวเลขกรมโรงงานพบว่า จำนวนโรงงานเฟอร์นิเจอร์ไม้ขนาดใหญ่มีประมาณ 36 ราย (ตารางที่ 2.5) มีคนงาน 13,625 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ของจำนวนคนงานทั้งหมดในประเทศ กำลังการผลิตทั้งหมดของผู้ผลิตรายใหญ่ 36 รายเท่ากับ 19.30 ล้านหน่วย

ง. วัตถุดิบและแหล่งวัตถุดิบ   วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้
สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทดังนี้ คือ

1. วัตถุดิบหลัก ได้แก่ ไม้ โดยเฉพาะไม้เนื้อแข็ง เช่น ไม้สัก ไม้
ประดู่ ไม้ชิงชัน ไม้พยุงและอื่น ๆ ไม้ที่นำมาใช้ทำเครื่องเรือนมักจะเป็นไม้ที่ให้ความสวยงาม
และความแข็งแรงควบคู่กันไปส่วนไม้สำหรับงานกลึง-แกะสลักบางอย่างไม่ต้องการความแข็งแรง
คำนึงเพียงสีสัน ความสวยงาม ตลอดจนความยากง่ายในการตกแต่ง และการขัดชักเงาเท่า
นั้น ^{3/} ปริมาณไม้ที่ใช้ในการผลิตเฟอร์นิเจอร์คิดเป็นร้อยละ 30 ของปริมาณไม้ที่ใช้ภายใน
ประเทศทั้งหมด ซึ่งเป็นไม้นำเข้าเสียส่วนใหญ่เนื่องจากการออก พรบ.ปิดป่าสัมปทานทั่วประเทศ
เมื่อวันที่ 15 มกราคม 2532 เป็นต้นมา เป็นผลให้ปริมาณไม้ที่ออกจากป่าน้อยลง (ตาราง
ที่ 2.8) โดยลดลงจาก 919 พันลบ.ม. เหลือ 491.6 พันลบ.ม. ในปี 2533 และลดลงเหลือ
เพียง 62.3 พันลบ.ม. ในปี 2537 ในขณะที่ปริมาณการใช้ไม้ในประเทศมีเพิ่มขึ้นทุกปีโดยเป็น
4,065.6 พันลบ.ม. ในปี 2537 (ตารางที่ 2.9) ทำให้ต้องมีการนำเข้าไม้ท่อนและไม้แปรร
รูปเพิ่มขึ้น (ตารางที่ 2.10) ปริมาณไม้นำเข้าได้เพิ่มจาก 1.12 ล้านลูกบาศก์เมตร ในปี
2531 เป็น 2.51 ล้านลูกบาศก์เมตร ในปี 2532 และเพิ่มเป็น 4.07 ล้านลูกบาศก์เมตร ใน
ปี 2537 แหล่งไม้นำเข้าส่วนใหญ่ได้จาก มาเลเซีย พม่า กัมพูชา และลาว โดยในปี 2537
มีการนำเข้าจากมาเลเซียสูงถึง 13,924.68 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 59 ของปริมาณไม้นำเข้า
ทั้งหมด (ตารางที่ 2.11) ชนิดของไม้ที่นำเข้าในปี 2537 เป็นไม้ยางพารา 5,568.20
ล้านบาท ไม้สัก 1,829.95 ล้านบาท ไม้สน 679.83 ล้านบาท ไม้ที่นำเข้าทั้งหมด 23,729.94
ล้านบาท (ตารางที่ 2.12) นอกจากนี้ยังมีการนำเข้าผลิตภัณฑ์ไม้อื่นๆด้วย โดยในปี 2537 มี
การนำเข้าผลิตภัณฑ์ไม้อื่น ๆ มูลค่า 1,481.09 ล้านบาท เป็นการนำเข้าเฟอร์นิเจอร์ไม้ 109.95
ล้านบาท (ตารางที่ 2.13) และผลจากการที่ปริมาณไม้ภายในประเทศมีไม่เพียงพอกับความต้องการ
จึงทำให้มีผู้คิดนำไม้ประเภทอื่นๆเข้ามาเป็นวัตถุดิบแทนไม้เนื้อแข็ง เช่น ไม้ยางพารา ซึ่ง
จัดเป็นไม้ประเภทที่มีความทนทานปานกลาง และเป็นไม้ที่มีการปลุกกว้างขวางภายในประเทศ
รวมทั้งเป็นไม้ที่มีลวดลายสวยงามสามารถย้อมสีตกแต่งให้สวยงามได้เหมือนไม้สักหรือไม้อื่นๆที่
ได้รับความนิยมในตลาดต่างประเทศ และยังมีราคาถูกกว่าไม้เนื้อแข็งอื่น ๆ หลายเท่า ทำให้ผู้ผลิต

^{3/} ประสาน ประดิษฐ์พงษ์, ไม้ไทยบางชนิดกับการใช้ประโยชน์บางประการ (กรุง
เทพ : คณะวนศาสตร์(มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), 2523), หน้า 25.

หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เริ่มหันมาใช้ไม้ยางพาราเป็นวัตถุดิบเพิ่มขึ้นจนปัจจุบันปริมาณเฟอร์นิเจอร์ไม้ที่ส่งออกร้อยละ 70 เป็นเฟอร์นิเจอร์จากไม้ยางพารา นอกจากนี้วัตถุดิบอื่นที่ได้รับความนิยมในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ ได้แก่ ไม้อัด ไม้ Particle Board และไม้ MDF ที่นำมาใช้ทำเฟอร์นิเจอร์บางส่วน เช่นพื้นหลังของตู้ ชั้นลิ้นชัก ฯลฯ โดยวัตถุดิบดังกล่าวสามารถซื้อได้ภายในประเทศทั้งสิ้น โดยปัจจุบันโรงงานแปรรูปไม้ภายในประเทศทั้งสิ้น 7,652 โรงงาน เป็นโรงงานแปรรูปไม้ โดยใช้เครื่องจักร 720 โรงงาน โรงงานแปรรูปไม้โดยใช้แรงคน 90 โรงงาน โรงงานแปรรูปไม้โดยใช้เครื่องจักรเพื่อประดิษฐ์กรรม 6,007 โรงงาน โรงงานผลิตไม้อัด 26 โรงงาน โรงงานผลิตไม้บาง 14 โรงงาน โรงงานผลิตแผ่นใยไม้อัด 5 โรงงาน โรงงานผลิตแผ่นชั้นไม้อัด 7 โรงงาน โรงงานแปรรูปไม้โดยใช้แรงคนเพื่อประดิษฐ์กรรม 783 โรงงาน (ตารางที่ 2.14) และเป็นโรงค้าไม้แปรรูป 4,055 โรงงานสำหรับราคาไม้โดยเฉลี่ยพิจารณาจากตารางที่ 2.15 ไม้แต่ละประเภทจะมีราคาต่างกันโดยไม้เนื้อแข็งจะมีราคาค่อนข้างสูงกว่าไม้เนื้ออ่อน นอกจากนี้ราคายังแตกต่างกันตามลักษณะของไม้ที่ต้องการด้วยโดยไม้กระดานจะมีราคาแพงกว่าไม้หน้าเล็กกว่าเท่าตัว เนื่องจากเป็นไม้ขนาดใหญ่และหายากกว่าไม้หน้าเล็ก

2. วัตถุดิบรอง สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

- 2.1 วัตถุดิบที่ใช้ในการตกแต่งให้สมบูรณ์สวยงามเช่นแชลแลค แลคเกอร์ สีพื้น ฝ้าบุ ผนังเทียม ยาง ฟองน้ำ กาว ตะปู ฯลฯ
- 2.2 วัตถุดิบประเภทที่ใช้เพื่อตกแต่งให้สมบูรณ์ สำหรับการใช้งาน เช่น บานพับ กุญแจ มือจับ กลอน ตะขอ ลูกบิด ฯลฯ

ในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ที่มีคุณภาพต่ำ ผู้ผลิตจะใช้วัตถุดิบรองที่ผลิตขึ้นภายในประเทศ เนื่องจากมีราคาถูกและมีคุณภาพปานกลางหาซื้อได้ง่ายส่วนการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ที่มีคุณภาพสูง จะใช้ทั้งวัตถุดิบที่ผลิตขึ้นภายในประเทศ และนำเข้าจากต่างประเทศผสมผสานกันตามความเหมาะสม และสวยงาม ประเทศที่เป็นแหล่งนำเข้าส่วนใหญ่ ได้แก่ ไต้หวัน ญี่ปุ่น เยอรมัน จีน สวีเดน เกาหลี ฯลฯ

2.2.2 การจ้างงาน

จากการที่อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ เป็นอุตสาหกรรมที่มีการใช้แรงงานเข้มข้น (Labor Intensive) คาดว่าทั้งอุตสาหกรรมมีการจ้างงานประมาณ 400,000 คน (จากการสอบถาม) และมีการแบ่งประเภทแรงงานเป็นแรงงานที่มีฝีมือ (Skilled Labor)

แรงงานกึ่งฝีมือ และ แรงงานไม่มีฝีมือ แรงงานที่มีฝีมือมักจะใช้แรงงานที่มีการศึกษาระดับ ปวส. หรือแรงงานที่มีประสบการณ์มานาน และเป็นแรงงานคนไทยทั้งสิ้น ส่วนใหญ่แรงงานประเภทนี้มักจะอยู่ตามกลุ่มผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้คุณภาพสูง และตามโรงงานขนาดใหญ่มากกว่า เนื่องจากการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพสูงจะต้องใช้แรงงานฝีมือดีและมีความชำนาญเข้ามาควบคุมการผลิต ทำให้แรงงานประเภทนี้ค่อนข้างขาดแคลนในปัจจุบัน ส่วนแรงงานกึ่งฝีมือมักจะอยู่กับกลุ่มผู้ผลิตรายย่อยหรือโรงงานต่าง ๆ ที่ใช้เครื่องจักรเข้าช่วยในการผลิตมากกว่า เนื่องจากไม่จำเป็นต้องใช้ฝีมือในการผลิตเท่าใดนัก แรงงานส่วนหนึ่งในอุตสาหกรรมนี้เป็นแรงงานจากต่างชาติที่เข้ามาทำหน้าที่ด้านการตลาดหรือควบคุมการผลิต โดยเฉพาะโรงงานที่มีการ Joint Venture กับต่างชาติแต่แรงงานประเภทนี้ยังมีสัดส่วนค่อนข้างน้อย เมื่อเทียบกับแรงงานทั้งหมดในอุตสาหกรรม และเมื่อพิจารณาจากข้อมูลผู้ผลิตที่จดทะเบียนการจ้างงานกับกระทรวงมหาดไทย พบว่าการจ้างงานทั้งสิ้นปี 2533 จำนวน 38,595 คนเป็นแรงงานชาย 23,334 คน แรงงานหญิง 15,261 คน ในปี 2536 มีการจ้างงานทั้งสิ้น 65,420 คน เป็นแรงงาน 37,803 คน แรงงานหญิง 27,617 คน (ตารางที่ 2.16) และจากข้อมูลผู้ผลิตที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจำนวน 136 รายพบว่ามีจำนวนแรงงานรวมทั้งสิ้น 29,158 คน และแรงงานต่างชาติ 292 คน คิดเป็นร้อยละ 0.99 ของจำนวนแรงงานทั้งหมดในอุตสาหกรรม แสดงถึงว่าแรงงานส่วนใหญ่ในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ยังคงใช้แรงงานภายในประเทศอยู่ ทั้งนี้จากการสอบถามผู้ประกอบการหลายรายพบว่า แรงงานไทยในอุตสาหกรรมนี้ถือว่า เป็นแรงงานที่มีคุณภาพและมีฝีมือมากกว่าเมื่อเทียบกับแรงงานในประเทศคู่แข่ง เช่น มาเลเซีย อินโดนีเซีย นอกจากนี้โรงงานในอินโดนีเซียที่มีคนงานตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป จะต้องมียังประกอบพิธีกรรมทางศาสนาอิสลาม และต้องประกอบพิธีกรรมที่โรงงานถึงวันละ 3 ครั้ง นับเป็นอุปสรรคของการประกอบอุตสาหกรรมนี้อย่างหนึ่ง

การวัดฝีมือแรงงาน จะใช้ประสบการณ์การทำงานและผลงานเป็นเกณฑ์ในการวัด ซึ่งอัตราค่าจ้างแรงงานจะแตกต่างกันไปตามประเภทของแรงงาน การจ้างงานจะแบ่งเป็น 3 ประเภทคือ การจ้างรายวัน การจ้างรายเดือนและการจ้างงานเหมา แรงงานที่มีฝีมือมักใช้การจ้างรายเดือนหรือการจ้างงานเหมา ส่วนแรงงานกึ่งฝีมือและแรงงานไม่มีฝีมือจะใช้การจ้างรายวัน อัตราค่าจ้างเฉลี่ยรายเดือนประมาณ 5,377.74 บาท อัตราค่าจ้างเหมาเฉลี่ยขึ้นงานละ 3,006.12 บาทและอัตราค่าจ้างเฉลี่ยรายวัน ๆ ละ 120.36 บาท (ตารางที่ 2.17) โดยในแต่ละปีจะทำงาน 2,667.6 ชั่วโมง/ปี

2.2.3 โครงสร้างต้นทุนการผลิต

ต้นทุนการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้จะแตกต่างกันไปตามประเภทของเฟอร์นิเจอร์ที่ผลิตคุณภาพของไม้ที่ใช้ในการผลิต ขนาด รูปแบบ และลวดลาย โดยเฉลี่ยแล้วจะมีโครงสร้างต้นทุนการผลิต ดังนี้คือ

วัตถุดิบไม้	ร้อยละ	40-60	ของต้นทุนการผลิต ^{4/}
แรงงาน	ร้อยละ	15-20	ของต้นทุนการผลิต
เครื่องจักรและอุปกรณ์	ร้อยละ	5-10	ของต้นทุนการผลิต
การเคลือบสี	ร้อยละ	10-15	ของต้นทุนการผลิต
การบรรจุ	ร้อยละ	2- 5	ของต้นทุนการผลิต

จากตัวเลขโครงสร้างต้นทุนที่ใช้ไปในการผลิต และจำหน่ายสินค้าของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้พบว่าร้อยละ 91.1 เป็นต้นทุนการผลิต ต้นทุนซื้อขายไปร้อยละ 0.6 และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานร้อยละ 8.3 จะเห็นจากการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทยต้นทุนเกือบทั้งหมดเป็นต้นทุนการผลิตทั้งสิ้น โดยเป็นต้นทุนวัตถุดิบไม้ในสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 60 ของต้นทุนการผลิตทั้งหมด ปริมาณไม้ส่วนใหญ่เป็นไม้จากภายในประเทศโดยเฉพาะไม้ยางพารา ซึ่งเป็นไม้เศรษฐกิจและไม้นอกหวงห้ามทำให้ผู้ผลิตของไทยยังได้เปรียบประเทศอื่น เนื่องจากมีการปลูกไม้ยางพาราทดแทนอยู่ตลอดเวลา แรงงานเป็นต้นทุนที่มีสัดส่วนสูงอันดับ 2 คือ ร้อยละ 20 ของต้นทุนการผลิตการจ้างงาน มักจ้างเป็นรายวันและรายเดือนสำหรับแรงงานที่มีฝีมือโดยจะใช้เกณฑ์ ค่าจ้างตามค่าจ้างขั้นต่ำ หากเป็นแรงงานมีฝีมือค่าจ้างจะขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแรงงานแต่ละคน สำหรับงานประดิษฐ์เน้นความสวยงาม มักจะจ้างงานเป็นรายชิ้นแล้วแต่ประเภทของงาน ต้นทุนอันดับ 3 คือ ต้นทุนเกี่ยวกับการเคลือบผิวสีขึ้นอยู่กับคุณภาพของสีที่ลูกค้าต้องการและราคาของสี ค่าต้นทุนเครื่องจักรและอุปกรณ์คิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 10 ของต้นทุนการผลิตทั้งหมด ต้นทุนการใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์จะขึ้นอยู่กับลักษณะการผลิตของกลุ่มผู้ผลิตว่าผลิตสินค้าชนิดใด หากเป็นโรงงานที่เน้นคุณภาพมักใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพสูง เพื่อให้

⁴JICA, A STUDY ON INDUSTRIAL SECTOR DEVELOPMENT IN THE KINGDOM OF THAILAND "WOODEN FURNITURE" (AUGUST, 1989) , P.28.

การผลิตได้มาตรฐานและมีความสวยงามซึ่งมักเป็นอุปกรณ์จากต่างประเทศ สำหรับกลุ่มผู้ผลิตประเภทโรงงานจะใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์จำนวนมากเข้าช่วย โดยเครื่องจักรส่วนใหญ่จะนำเข้าจากต่างประเทศ และต้องมีผู้ควบคุมเครื่องจักรในการผลิตเพื่อให้ชิ้นงานออกมาตามมาตรฐานเดียวกัน การผลิตจะผลิตเป็นจำนวนมาก (Mass Production) กลุ่มผู้ผลิตรายย่อยจะใช้อุปกรณ์จำนวนน้อยชิ้น ส่วนใหญ่จะใช้แรงงานคนในการผลิตมากกว่า และต้นทุนการผลิตสุดท้ายคือการบรรจุนั้นหากเป็นผู้ผลิตที่จำหน่ายสินค้าในประเทศจะมีต้นทุนการบรรจุไม่สูงนัก เนื่องจากการคมนาคมสะดวกและสามารถส่งมอบถึงมือลูกค้าได้ทันที ต่างจากผู้ผลิตที่จำหน่ายสินค้าไปยังต่างประเทศจะมีต้นทุนการบรรจุเพิ่มขึ้น เนื่องจากการขนส่งจะต้องใช้ความระมัดระวังอย่างยิ่งไม่ให้สินค้ามีรอยตำหนิหรือมีการสูญเสีย ทำให้การบรรจุเพื่อการส่งออกจะต้องทำอย่างพิถีพิถัน และสามารถป้องกันความเสียหายในระหว่างการขนส่งได้อย่างดี

2.2.4 กรรมวิธีการผลิต

การผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ส่วนใหญ่ใช้แรงงานฝีมือมากกว่า แม้ว่าโรงงานขนาดใหญ่ที่ผลิตเพื่อส่งออกจะหันมาใช้เครื่องจักรแทนแรงงาน แต่การใช้แรงงานฝีมือยังมีความสำคัญอยู่มาก การผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้อาจจำแนกการผลิตออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ^{๕/}

1. การผลิตที่ต้องใช้ฝีมือมากกว่าแรงงานโดยกรรมวิธีการผลิตต้องใช้ฝีมือเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ การผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้แต่ละชุดที่ไม่ซ้ำแบบกัน หรือเฟอร์นิเจอร์ที่มีลักษณะเดียวกัน เช่น ชุดลายไทย ชุดหูลุส แต่การออกแบบ การแกะสลักลวดลาย การเข้าไม้ การเลือกลายไม้ ฯลฯ มีความแตกต่างกัน ดังนั้นกรรมวิธีการผลิตดังกล่าวจึงขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละโรงงาน สิ่งที่เหมือนกันคือ คุณภาพไม้ซึ่งจะต้องผ่านการอบให้ได้ความชื้นที่เหมาะสมเพื่อให้คงรูปร่างเดิมได้ตลอดไป

2. การผลิตโดยใช้เครื่องจักรเพื่อให้ได้ผลผลิตจำนวนมาก และได้มาตรฐานเป็นการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้แบบเดียวกันเพื่อส่งไปจำหน่ายต่างประเทศเป็นจำนวนมาก โรงงานเหล่านี้จะผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ตามแบบที่ได้รับคำสั่งจากต่างประเทศ

^{๕/}อุตสาหกรรม , กระทรวง , อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้, 2526 , หน้า 8.

3. การผลิตที่ใช้เครื่องจักรมากกว่าฝีมือแรงงาน คือการใช้เครื่องจักรทั้งหมดในการผลิตไม่มีการตกแต่งเพิ่มเติมโดยฝีมือแรงงานเลย นอกจากการขัดผิวหรือทาแฮลแลคเป็นการผลิตตามแบบที่โรงงานกำหนด ไม่รับผลิตตามใบสั่ง และการผลิตครั้งหนึ่ง ๆ จะผลิตเป็นจำนวนมาก

เครื่องจักรที่ใช้สำหรับการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้แบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้คือ

- ก. เครื่องจักรหลัก เช่น เครื่องเลื่อยวงเดือน เครื่องเลื่อยรัศมี เครื่องไสชนิด เครื่องไสขนาด เครื่องสว่านแท่น เครื่องกลึง เครื่องขัด เครื่องเจียรระโน ฯลฯ
- ข. เครื่องจักรเสริม เช่น เครื่องเลื่อยตัด เครื่องเลื่อยขนาดเครื่องทำเดือย เครื่องเจาะกลม เครื่องทำบัวนอก เครื่องขัดวงล้อ ฯลฯ

2.2.4.1 ขบวนการผลิต สามารถแบ่งได้เป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนแรกเป็นการทำไม้ซุงให้เป็นไม้แปรรูปแล้วเลื่อยเป็นหน้าไม้ ขั้นที่สองเป็นการผ่านกระบวนการตัดให้ได้ขนาด และทำตามแบบ กลึง เจาะ ขัด และขั้นสุดท้ายคือ ขั้นตอนการทาสี ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ คือ

- การแปรรูปไม้ เริ่มจากการนำไม้ซุงมาตัดเป็นท่อน ๆ ตามขนาดต่าง ๆ แล้วแต่ความเหมาะสมของขนาดไม้และตำหนิของเนื้อไม้โดยไม้ที่แปรรูปแล้วนำมาต้มในน้ำยาหรืออัดน้ำยาในถังอัดน้ำยา โดยใช้สารเคมี ชื่อ โซเดียมเพนตาคลอโรโรซิเนทนาน 1-2 นาทีเพื่อป้องกันแมลงเข้าทำลายต่อจากน้ำเงาเข้าเตาอบ เพื่ออบให้เนื้อไม้มีความชื้นน้อยลงจนถึงระดับที่กำหนดจะใช้เวลาอบประมาณ 7-10 วันแล้วแต่ขนาดของไม้ที่เข้าทำการอบ และช่วยยให้ผิวนอกและเนื้อในของไม้แห้งพร้อมกัน รวมทั้งช่วยไม่ให้ไม้เกิดการบิดงอ

- การกลึงไม้ให้กลม เช่น การทำขาโต๊ะ ขาเก้าอี้ และลูกกรง โดยจะนำไม้ที่ผ่านการอบเรียบร้อยแล้วมาเหลาด้วยเครื่อง Round Plo และกลึงให้ได้ขนาดตามแบบเครื่อง Copying Lathe แล้วทำให้เรียบด้วยเครื่อง Round Sander จากนั้นก็ใช้คนขัดในส่วนที่เครื่องจักรขัดไม่ถึง นำไม้ที่ขัดเรียบไปทาเบ้งดินสอพองผสมน้ำให้ทั่วแล้วขัดผิวให้เรียบอีกครั้งเพื่อไม่ให้มีเสี้ยน หลังจากนั้นเจาะรูตามแบบ ส่วนการทำไม้แบนเช่น พนักพิงชั้นรองนั่ง ที่หัวแขน จะนำไม้ที่ผ่านการอบแห้งมาไส ขัดและรีดด้วยเครื่อง Double Surface Planer แล้วตัดให้ได้ขนาดตามแบบ โดยเลื่อย Radial Arm ถ้าแบบมีส่วนโค้งให้ตัดเป็นรูปโค้งด้วยเลื่อยโค้ง

- ชั้นส่วนต่าง ๆ ที่ผ่านขั้นตอนข้างต้นนี้ จะนำไปพ่นสีก่อนนำไปขบหน้ายามาแมลงป้องกันมอดอีกที โดยชั้นส่วนที่ส่งไปขายในต่างประเทศจะใส่ถุงพลาสติกอย่างดี เพื่อป้องกันความชื้นแล้วบรรจุกล่องเพื่อเตรียมขนส่ง หรือเตรียมจำหน่ายไปยังลูกค้า

2.3 ตลาดสินค้าเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทย

สภาพการตลาดของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ในระยะเริ่มแรกส่วนใหญ่มักจะมุ่งผลิตเพื่อจำหน่ายภายในประเทศ แต่ต่อมาเมื่อมีจำนวนผู้ผลิตเพิ่มขึ้นทำให้ต้องขยายตลาดสินค้าไปยังต่างประเทศด้วย เนื่องจากความต้องการสินค้าจากต่างประเทศมีอยู่จำนวนมากเป็นผลให้อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทั้งตลาดภายในและนอกประเทศ โดยเฉพาะตลาดภายนอกประเทศที่มีการขยายตัวอย่างมาก เพื่อตอบสนองความต้องการสินค้าของลูกค้าชาวต่างประเทศ ซึ่งหากพิจารณาจากตัวเลขการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้ พบว่าการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้มีสัดส่วนประมาณร้อยละ 70 ของมูลค่าการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ทั้งหมดและคาดว่าร้อยละ 70 ของมูลค่าการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้เป็นเฟอร์นิเจอร์จากไม้ยางพารา เป็นผลให้ตลาดเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทยสามารถแบ่งออกได้เป็นตลาดภายในประเทศและตลาดภายนอกประเทศ

ก. ตลาดภายในประเทศ ตลาดเฟอร์นิเจอร์ไม้ในประเทศมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ

1. ตลาดทั่วไป โดยที่ผู้ซื้อจะหาซื้อสินค้าได้ตามร้านค้าเฟอร์นิเจอร์ทั่วไป ซึ่งมีผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปวางขายปลีกและพร้อมที่จะส่งให้ถึงที่ใดทันที เฟอร์นิเจอร์ไม้เหล่านี้ส่วนใหญ่จะผลิตโดยโรงงานเล็กๆ จำนวนมาก มีคนงานเพียง 4-5 คน ในลักษณะอุตสาหกรรมในครอบครัว

2. เฟอร์นิเจอร์ไม้ที่ต้องสั่งทำตามแบบเพื่อให้เหมาะสมกับบ้าน โดยจะต้องสั่งทำจากโรงงานต่าง ๆ โดยตรง ตลาดลักษณะนี้มีเป็นส่วนน้อยเพราะราคาของเฟอร์นิเจอร์แพงกว่าการซื้อจากตลาดทั่วไป

กรรมวิธีการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้

ไม้แปรรูปจากโรงเลื่อย

↓
อบให้แห้ง

↓
เตรียมขนาดไม้

↓
ไส

↓
กลึง

↓
ตัด

↓
เจาะ

↓
ประกอบเข้ารูป

↓
ขัด

↓
เตรียมผสมสี

↓
ทาสี

↓
ตรวจสอบคุณภาพ

↓
เฟอร์นิเจอร์

↓
บรรจุหีบห่อ

↓
รอการจำหน่าย

ศูนย์วิทยศึกษาศร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เฟอร์นิเจอร์ไม้ที่จำหน่ายภายในประเทศมีประมาณร้อยละ 60 ของปริมาณการผลิตทั้งหมด ส่วนใหญ่จะเป็นเฟอร์นิเจอร์ที่มีรูปแบบที่แน่นอน สามารถผลิตได้ง่ายด้วยกรรมวิธีการผลิตที่ไม่ซับซ้อนนัก โดยผู้บริโภคมักไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบเฟอร์นิเจอร์เท่าใดนัก เนื่องจากผู้บริโภคภายในประเทศจะเน้นประโยชน์จากการใช้สอยมากกว่า ผู้บริโภคจึงมักเน้นสินค้าที่สามารถใช้ประโยชน์ได้ตามความต้องการ อีกทั้งผู้บริโภคส่วนใหญ่ยังมีอำนาจซื้อต่ำ จึงมักซื้อเฟอร์นิเจอร์ไม้ที่มีราคาไม่แพงนักแต่ใช้ประโยชน์ได้ดีมากกว่า โดยเฉพาะผู้บริโภคมที่มีฐานะปานกลางนิยมใช้เฟอร์นิเจอร์ที่ผลิตจากไม้ยางพาราและไม้อัดเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากมีราคาถูกกว่าเฟอร์นิเจอร์ที่ผลิตจากไม้เนื้อแข็ง ประกอบกับเฟอร์นิเจอร์ที่ผลิตจากไม้ยางพาราได้รับการพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบให้มีความทันสมัย และสวยงามน่าใช้มากยิ่งขึ้น ทำให้มูลค่าตลาดเฟอร์นิเจอร์ไม้ภายในประเทศปี 2536 มีประมาณ 7,000 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนประมาณร้อยละ 14 โดยมีส่วนแบ่งตลาดที่เป็นการนำเข้าประมาณร้อยละ 5-6 การนำเข้าเพื่อการจำหน่ายภายในประเทศนั้น ยังมีมูลค่าไม่สูงมากนักส่วนใหญ่มักจะเป็นการนำเข้าเฟอร์นิเจอร์ไม้ที่มีคุณภาพสูงราคาแพง และใช้วัตถุดิบไม้จากต่างประเทศ เช่น ไม้โอ๊ก ไม้มะฮอกกานี ฯลฯ สำหรับเฟอร์นิเจอร์ที่ผลิตจากไม้เนื้อแข็งที่มีในประเทศหรือไม้ยางพาราจากการสอบถามผู้ผลิตหลายรายพบว่าปัจจุบันยังไม่มีการนำเข้า เนื่องจากผู้ผลิตภายในประเทศสามารถผลิตได้ในปริมาณมาก และมีคุณภาพสูงทำให้ผู้บริโภคสามารถหาซื้อได้จากผู้ผลิตภายในประเทศโดยตรง

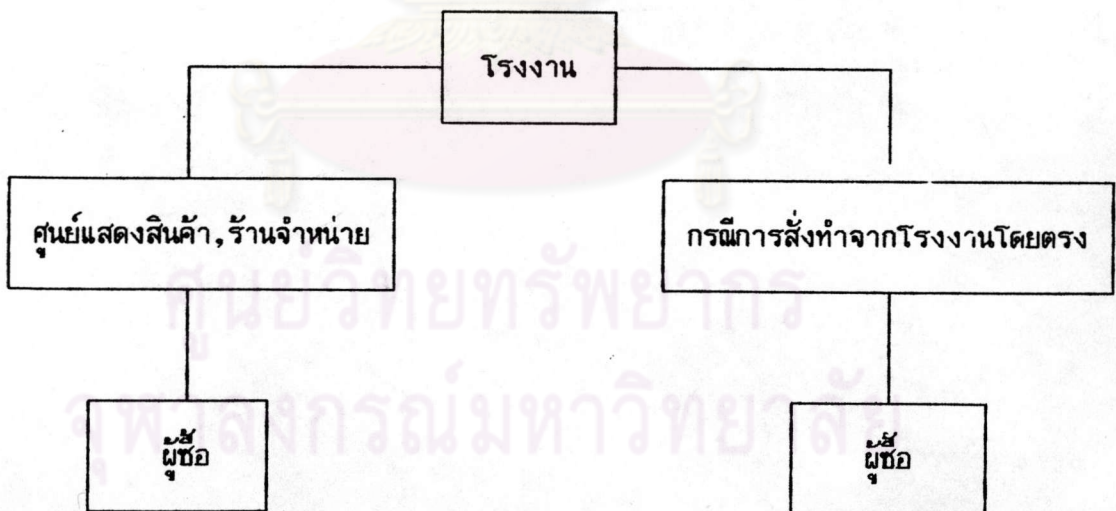
อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาถึงอัตราการขยายตัวของมูลค่าการนำเข้าเฟอร์นิเจอร์ไม้ พบว่ามีอัตราการขยายตัวสูงมาก โดยในปี พ.ศ.2533 มีการนำเข้า 44.95 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 59.08 ล้านบาท ในปี 2534 และ 68.83 ล้านบาทในปี 2535 และ 121.77 ล้านบาทในปี 2536 และเพิ่มขึ้นเป็น 128.65 ล้านบาทในปี 2537 โดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 20 ต่อปี (ตารางที่ 2.18) โดยสาเหตุที่มูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้นค่อนข้างมากในปี 2532 เป็นต้นมา เป็นผลมาจากการที่รัฐบาลออกพระราชกำหนดปิดป่าสัมปทานทั่วประเทศเมื่อปี 2532 ส่งผลให้ขาดแคลนไม้เนื้อแข็งสำหรับผลิตเฟอร์นิเจอร์ จึงต้องหันไปนำเข้าจากต่างประเทศแทน โดยประเภทของเฟอร์นิเจอร์ไม้ที่มีการนำเข้าจากต่างประเทศมากที่สุดคือ เฟอร์นิเจอร์ไม้ชนิดที่ใช้ในครัว คิดเป็นร้อยละ 9 ของเฟอร์นิเจอร์ไม้ที่นำเข้าทั้งหมดโดยประเทศไทยนำเข้าเฟอร์นิเจอร์

เจอร์ไม้มากที่สุดคือ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น อิตาลีฯลฯ โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกาที่มีการนำเข้าค่อนข้างมากเนื่องจากเฟอร์นิเจอร์ไม้จากสหรัฐอเมริกามีคุณภาพดี และราคาถูกกว่าเฟอร์นิเจอร์ไม้จากยุโรป สำหรับมูลค่าการนำเข้าเฟอร์นิเจอร์ไม้จากประเทศอาเซียนมีสัดส่วนไม่มากนัก เป็นการนำเข้าจากฮ่องกง อินโดนีเซียและสิงคโปร์ เสียส่วนใหญ่ลักษณะของเฟอร์นิเจอร์ไม้ที่นำเข้ามักเป็นเฟอร์นิเจอร์ที่มีคุณภาพสูง รูปแบบทันสมัยจากยุโรป มีราคาแพงและผู้บริโภคมักเป็นผู้ที่มีฐานะดี นิยมใช้สินค้าที่มีคุณภาพและรูปแบบที่ทันสมัย

- วิธีการตลาดภายในประเทศ การจำหน่ายเฟอร์นิเจอร์ไม้ภายในประเทศ ผู้ผลิตจะทำการจำหน่ายผ่านช่องทางการจำหน่าย 3 ช่องทาง คือ

- (1) จำหน่ายผ่านห้องแสดงสินค้าของตนเอง
- (2) จำหน่ายตามศูนย์แสดงสินค้าที่มีการจัดขึ้น
- (3) จำหน่ายผ่านร้านจำหน่ายเฟอร์นิเจอร์ทั่วไป

ช่องทางการจำหน่ายเฟอร์นิเจอร์ไม้ภายในประเทศ

ข. ตลาดภายนอกประเทศ การส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้และชิ้นส่วนไปจำหน่ายในตลาดภายนอกประเทศได้มีการกระทำติดต่อกันมาจนปัจจุบันเกินกว่า 20 ปีแล้ว โดยเมื่อปี พ.ศ. 2520 รัฐบาลไทยได้ประกาศห้ามส่งไม้มีค่าไม่ว่าจะเป็นไม้ซุงหรือไม้แปรรูปออกนอกประเทศการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้จึงเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทางด้านโครงสร้างของอุตสาหกรรมการประกาศ

ห้ามของรัฐบาลดังกล่าว มีผลทำให้ผู้ประกอบการรายใหม่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ประกอบการที่ใช้ไม้ยางพาราในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ การเพิ่มขึ้นของผู้ผลิตมีส่วนทำให้ปริมาณและมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นต่อไปอีก โดยเฉพาะผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ไม้ยางพาราจะมีสัดส่วนการส่งออกสูง คาดว่าจะอยู่ประมาณร้อยละ 70 ของปริมาณการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้ทั้งหมด

ลักษณะการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้ไปจำหน่ายยังตลาดภายนอกประเทศ สามารถแบ่งผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ไม้ตามหลักของกรมศุลกากรคือ ที่นั่งที่มีโครงไม้แบบนั่งเบา ที่นั่งที่มีโครงไม้ เฟอร์นิเจอร์ไม้ชนิดที่ใช้ในสำนักงาน เฟอร์นิเจอร์ไม้ชนิดที่ใช้ในครัว เฟอร์นิเจอร์ไม้ชนิดที่ใช้ในห้องนอนและเฟอร์นิเจอร์ไม้อื่น ๆ

ปริมาณการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้คิดเป็นร้อยละ 70 ของการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้ทั้งหมด โดยในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ.2533-2537) มีอัตราการขยายตัวอย่างต่อเนื่องโดยเฉลี่ยร้อยละ 24 ต่อปี (ตารางที่ 2.18) โดยเพิ่มจาก 4,779.79 ล้านบาทในปี 2533 เป็น 6,048.39 ล้านบาทในปี 2534 และ 7,426.94 ล้านบาทในปี 2535 และ 9,207.09 ล้านบาทในปี 2536 และเพิ่มเป็น 11,349.46 ล้านบาทในปี 2537 โดยเฟอร์นิเจอร์ไม้ที่มีการส่งออกมากที่สุดคือ เฟอร์นิเจอร์ไม้อื่น ๆ ตลาดส่งออกหลักที่สำคัญของไทยได้แก่ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป ฯลฯ โดยเฉพาะญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกาที่มีสัดส่วนรวมกันมากกว่าร้อยละ 70 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด และมีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นโดยตลอด ทั้งนี้สาเหตุสำคัญที่ทำให้การส่งออกไปยังตลาดทั้ง 2 แห่งนี้มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นมาก เนื่องจากอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทยได้หัน ซึ่งเป็นคู่แข่งที่สำคัญของไทยประสบปัญหาด้านค่าจ้างแรงงานที่ถีบตัวสูงขึ้นอย่างมาก จนเป็นเหตุให้ผู้ผลิตในประเทศหลายรายต้องปิดกิจการไป จึงทำให้สินค้าเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทยได้ส่วนแบ่งตลาดเพิ่มมากขึ้นในตลาดสหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่น อีกทั้งการที่มีผู้ผลิตและผู้ส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้ภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น ทำให้การแข่งขันในด้านการพัฒนาคุณภาพและรูปแบบของสินค้ามีมากขึ้นเรื่อย ๆ การส่งออกจึงมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น และเป็นข้อได้เปรียบที่สำคัญของไทยที่มีต่อประเทศคู่แข่งอย่างอินโดนีเซียและมาเลเซีย

เฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทยที่ผลิตเพื่อการส่งออกเป็น มักเป็นเฟอร์นิเจอร์ประเภท Knock Down เนื่องจากความสะดวกสบายในการขนส่งสามารถแยกชิ้นส่วนในการจัดส่งได้รวม ทั้งเป็นการประหยัดเนื้อที่ในการขนส่งและลดต้นทุนการขนส่งด้วย การส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้ส่วนใหญ่จะเป็นการขนส่งทางน้ำ เนื่องจากเป็นสินค้าที่มีน้ำหนักมาก จึงไม่สะดวกในการขนส่งทางอื่น นอกจากนี้แหล่งที่ตั้งของประเทศไทยเอื้ออำนวยต่อการขนส่งทางน้ำ เนื่องจากมีพื้นที่ติดกับทะเลหลายแหล่งและมีท่าเรือพาณิชย์หลายท่า ทำให้การขนส่งทางน้ำสะดวกกว่าทางอื่นและ

ด้วยสาเหตุต่าง ๆ นี้เป็นปัจจัยหนึ่งที่สนับสนุนให้อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทยเจริญเติบโต โดยมีมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นปีละประมาณร้อยละ 24 คิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 1 ของมูลค่าการส่งออกรวมของประเทศ ซึ่งจากตัวเลขดังกล่าวเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงความเจริญเติบโตและการพัฒนาในด้านการผลิตและการส่งออกได้อย่างชัดเจน และยังชี้ให้เห็นถึงบทบาทและความสำคัญของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ต่อระบบเศรษฐกิจ ทั้งในด้านการส่งออก การจ้างงาน รวมทั้งก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มแก่ทรัพยากรของประเทศด้วย สาเหตุสำคัญที่ทำให้การผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้และการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้มีการขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นในช่วงที่ผ่านมา คือ การขยายตัวของความต้องการเฟอร์นิเจอร์ในตลาดโลก ประกอบกับประเทศไทยมีความได้เปรียบในด้านการผลิตหลายด้าน เช่น การมีแหล่งวัตถุดิบจำนวนมาก มีแรงงานฝีมือที่มีความชำนาญ รวมทั้งผู้ผลิตและผู้ส่งออกมีความพร้อมและมีการคิดค้นพัฒนาปรับปรุงทั้งด้านการผลิตและขบวนการผลิต รวมถึงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในรูปแบบต่างๆ ให้สามารถสนองตอบต่อความต้องการของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น สิ่งนี้เองทำให้เฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทยสามารถก้าวเข้าสู่อุตสาหกรรมที่สามารถทำรายได้เข้าสู่ประเทศได้ปีละจำนวนมาก และยังสามารถดึงดูดลูกค้าชาวต่างชาติให้มาใช้สินค้าเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทยมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากความเชื่อถือและความนิยมชมชอบในสินค้าของไทย ทำให้ปริมาณความต้องการจากต่างประเทศมีเพิ่มขึ้นทุกปี ส่งผลให้ปริมาณการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทยขยายตัวอย่างต่อเนื่อง

การส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทย สามารถแบ่งตามผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ไม้ได้ ดังนี้คือ

- ที่นั่งที่มีโครงไม้แบบมีเบาะ (HS 9401610009) (ตารางที่ 2.19)

ในปี พ.ศ.2533 ประเทศไทยได้ส่งที่นั่งที่มีโครงไม้แบบมีเบาะไปจำหน่ายยังประเทศต่างๆ ประมาณ 1,200.67 ล้านบาท มูลค่าการส่งออกเฉลี่ยระหว่างปี พ.ศ.2533-2537 มีประมาณ 1,964 ล้านบาท โดยมูลค่าการส่งออกได้เพิ่มขึ้นทุกปีเฉลี่ยปีละร้อยละ 27 แม้ว่าในบางปีจะมีปริมาณการส่งออกชลดตัวลงบ้างในปี 2535 แต่มูลค่าการส่งออกยังเพิ่มอยู่ ตลาดของที่นั่งที่มีโครงไม้แบบมีเบาะที่สำคัญอยู่ที่ประเทศญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และยุโรป โดยเฉพาะญี่ปุ่นที่มีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 80 รองลงมาได้แก่ ออสเตรเลีย ที่มีสัดส่วนร้อยละ 2 โดยมูลค่าการส่งออกที่นั่งที่มีโครงไม้แบบมีเบาะในปี 2533 มีมูลค่า 1,200.67 ล้านบาท เป็น 1,600.23 ล้านบาทในปี 2534 เพิ่มขึ้นเป็น 1,764.66 ล้านบาทในปี 2535 เพิ่มขึ้นเป็น 2,152.14 ล้านบาทในปี 2536 และเพิ่มขึ้นเป็น 3,105.25 ล้านบาทในปี 2537 โดยปี 2537 มีสัดส่วนการส่งออกเพิ่มขึ้นสูงสุดถึงร้อยละ 44.29 ตลาดส่งออกหลักยังเป็นตลาดญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกา

- หน้่งที่มีโครงไม้ (HS 9401690006) (ตารางที่ 2.20)

การส่งออกที่หน้่งที่มีโครงไม้ได้เพิ่มขึ้นจาก 996.88 ล้านบาทในปี 2533 2,422.58 ล้านบาทในปี 2537 โดยมีอัตราการส่งออกเพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละร้อยละ 25 โดยเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยที่เท่าๆกันเกือบทุกปี ตลาดหลักของสินค้าชนิดนี้คือ สหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่น โดยสหรัฐอเมริกามีสัดส่วนสูงสุดถึงร้อยละ 45 ของมูลค่าการส่งออกที่หน้่งที่มีโครงไม้ทั้งหมดรองลงมาได้แก่ ญี่ปุ่นที่มีสัดส่วนร้อยละ 38 ซึ่งในปี 2537 ญี่ปุ่นมีการนำเข้าที่หน้่งที่มีโครงไม้ 932.89 ล้านบาทเพิ่มขึ้นจากปี 2536ถึงร้อยละ33.32 นอกจากนี้ตลาดที่มีการนำเข้าเพิ่มขึ้นจากปี 2535สูงสุดถึงร้อยละ 149.97 คือ ฝรั่งเศส ที่มีการนำเข้าจาก 39.14 ล้านบาทในปี 2536เพิ่มเป็น 97.84 ล้านบาทในปี 2537 จะเห็นได้ว่าฝรั่งเศสได้มีการนำเข้าเพิ่มขึ้นอย่างมากในช่วงปี2536 และ 2537 ทำให้ฝรั่งเศสเป็นตลาดส่งออกสินค้าประเภทนี้อันดับ 3 ในปี 2537 รองจากสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น ทำให้มีการคาดหวังว่าตลาดนี้จะเป็นตลาดสินค้าประเภทนี้ที่เพิ่มขึ้นในอนาคต

- เฟอร์นิเจอร์ไม้ชนิดที่ใช้ในสำนักงาน(HS 9403300003) (ตารางที่ 2.21)

ไทยส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้ชนิดที่ใช้ในสำนักงานเพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละร้อยละ 26 ในช่วงปี 2533-2537 โดยส่งออก 38.69 ล้านบาทในปี 2533 เพิ่มขึ้นเป็น 71.01 ล้านบาทในปี 2534 เพิ่มขึ้นร้อยละ 83.54 จากปี 2533 จากการนำเข้าของญี่ปุ่นที่เพิ่มจาก 8.16 ล้านบาทมาเป็น 31.36 ล้านบาทในปี 2534 ตลาดส่งออกหลักคือ ยองกง เริ่มเข้ามามีบทบาทตั้งแตปี 2535 เช่นเดียวกับตลาดสหราชอาณาจักรที่มีการนำเข้าเพิ่มขึ้นอย่างมากทำให้การส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้ชนิดที่ใช้ในสำนักงานของไทยมีปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจาก38.69 ล้านบาทในปี 2533เป็น 71.01 ล้านบาทในปี 2534 เพิ่มเป็น71.04 ล้านบาทในปี 2535 เพิ่มเป็น 85.65 ล้านบาทในปี 2536 และเพิ่มเป็น 91.89 ล้านบาทในปี 2537

- เฟอร์นิเจอร์ไม้ชนิดที่ใช้ในครัว (HS 9403400005) (ตารางที่ 2.22)

ทางด้านตัวเลขการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้ชนิดที่ใช้ในครัว เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 39(ปี 2533-2537) โดยในปี 2533 มีการส่งออก 354.78 ล้านบาท เพิ่มเป็น 447.33 ล้านบาทในปี 2534 เพิ่มขึ้นร้อยละ 26.09 และเป็น 639.28 ล้านบาทในปี 2535 เพิ่มขึ้นร้อยละ 42.91 เพิ่มเป็น 716.98 ล้านบาทในปี 2536 ปี 2537เพิ่มเป็น 938.84 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 30.90 โดยตลาดส่งออกหลักได้แก่ สหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่น ส่วนตลาดที่มีอัตราการเติบโตสูง ได้แก่ ประเทศกลุ่มยุโรปที่มีปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้น

- เฟอร์นิเจอร์ไม้ชนิดที่ใช้ในห้องนอน (HS 9403500007) (ตารางที่ 2.23)

สำหรับปริมาณการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้ชนิดที่ใช้ในห้องนอนในช่วงปี 2533-2537 พบว่ามีปริมาณส่งออกเพิ่มเฉลี่ยปีละประมาณร้อยละ 20 โดยในปี 2533 ส่งออก 103.49 ล้านบาท 161.93 ล้านบาทในปี 2534 เพิ่มขึ้นร้อยละ 56.77 และ 178.63 ล้านบาทในปี 2535 เป็น 159.98 ล้านบาท และ 199.89 ล้านบาทในปี 2537 ตลาดหลักได้แก่ สหรัฐ และ ญี่ปุ่น โดยสัดส่วนการส่งออกของ 2 ประเทศนี้รวมกันมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 80 ของปริมาณการส่งออกสินค้าประเภทนี้ทั้งหมด ทำให้สินค้าของไทยยังคงต้องพึ่งพิงตลาด 2 แห่งนี้ค่อนข้างมาก โดยเฉพาะตลาดสหรัฐอเมริกาที่มีสัดส่วนร้อยละ 52 ของการส่งออกทั้งหมด นอกจากนี้ ช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา ประเทศในแถบเอเชียได้ทวีบทบาทสำคัญในการเป็นตลาดหลักมากขึ้น โดยเฉพาะฮ่องกง และเกาหลี ที่มีการนำเข้าจากไทยเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากสินค้าไทยเป็นสินค้าที่ได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของลูกค้านอกจากนี้ยังมีราคาถูกกว่าสินค้าในแถบยุโรปและคู่แข่งสำคัญอย่างไต้หวัน จึงทำให้ประเทศในกลุ่มเอเชียเริ่มนำเข้าสินค้านี้จากไทยเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นการเพิ่มฐานลูกค้าของสินค้าไทยให้เพิ่มขึ้น ทำให้ปริมาณการส่งออกขยายตัวอย่างต่อเนื่อง

- เฟอร์นิเจอร์ไม้อื่น ๆ (HS 9403600009) (ตารางที่ 2.24)

ทางด้านการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้อื่น ๆ เพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละร้อยละ 22 โดยในปี 2533 มีการส่งออก 2,085.48 ล้านบาท เพิ่มเป็น 2,490.93 ล้านบาทในปี 2534 เป็น 3,115.09 ล้านบาทในปี 2535 เป็น 3,970.14 ล้านบาทในปี 2536 และเพิ่มเป็น 4,591.31 ล้านบาทในปี 2537 เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.65 จากปี 2536 ตลาดหลักที่สำคัญได้แก่ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น โดยในปี 2537 ตลาด 2 ประเทศมีสัดส่วนรวมกันคิดเป็นประมาณร้อยละ 78 ของการส่งออกสินค้าทั้งหมด โดยทั้ง 2 ประเทศนี้มีการนำเข้าสินค้านี้จากไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตลาดสหรัฐนำเข้าเพิ่มขึ้นปีละร้อยละ 23 ส่วนตลาดญี่ปุ่นนำเข้าเพิ่มขึ้นปีละร้อยละ 27 ส่วนตลาดสินค้าอื่นๆ ส่วนใหญ่มีการนำเข้าเพิ่มขึ้นเกือบทั้งสิ้น โดยฝรั่งเศสมีการนำเข้าเพิ่มขึ้นปีละร้อยละ 39 ตลาดสหราชอาณาจักรนำเข้าเพิ่มขึ้นปีละร้อยละ 35 ตลาดเยอรมนีนำเข้าเพิ่มขึ้นปีละร้อยละ 76 ดังนั้นจะเห็นได้ว่าปริมาณการส่งออกของไทยไปยังประเทศต่างๆ มีเพิ่มขึ้นทุกปี เป็นผลให้การส่งออกสินค้าชนิดนี้มีส่วนสูงถึงร้อยละ 40.45 ของปริมาณการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทยทั้งหมดในปี 2537

จากตัวเลขดังกล่าว เป็นการแยกประเภทการส่งออกนำเข้าสินค้าเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทยแต่ละประเภทตามการแบ่งแยกของกรมศุลกากร ซึ่งจากตัวเลขจะเห็นว่ามูลค่าการ

ส่งออกของไทยมีปริมาณเพิ่มขึ้นทุกปี ๆ ละประมาณร้อยละ 24 โดยตลาดสินค้าที่ไทยนำเข้าส่วนใหญ่เป็นสินค้าจากประเทศยุโรป เช่น อิตาลีซึ่งเป็นผู้นำสินค้าเฟอร์นิเจอร์ในตลาดโลกและเป็นผู้นำในด้านรูปแบบของเฟอร์นิเจอร์ที่ทันสมัย ซึ่งเหมาะสำหรับผู้บริโภคที่มีฐานะดี แหล่งนำเข้าที่สำคัญอีกแหล่งคือไต้หวัน ซึ่งเป็นคู่แข่งที่สำคัญของไทยในแถบภูมิภาคเดียวกัน เนื่องจากไต้หวันมีเทคนิคการผลิตที่ค่อนข้างทันสมัยกว่า แต่ปัจจุบันไต้หวันเริ่มประสบปัญหาเรื่องค่าจ้างแรงงานเพิ่มสูงขึ้น ทำให้เริ่มมีการนำเข้าจากไทยเพิ่มขึ้น ด้านการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทย นั้นไต้หวันได้มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากการที่ไทยได้เปรียบในด้านค่าจ้างแรงงาน วัตถุดิบที่มีแหล่งผลิตในประเทศรวมไปถึงบรรดาผู้ผลิตเริ่มมีการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตของตนมากขึ้นจนเป็นที่ยอมรับและเชื่อถือจากผู้บริโภคชาวต่างชาติ ทำให้การผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทยมีปริมาณเพิ่มขึ้นทุกปี เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคทั้งภายในและนอกประเทศ โดยเฉพาะตลาดภายนอกประเทศซึ่งมีแหล่งสินค้าอยู่หลายประเทศ ซึ่งสามารถจำแนกสภาพตลาดของประเทศลูกค้าที่สำคัญเป็นรายประเทศได้ดังนี้

ญี่ปุ่น เป็นตลาดเฟอร์นิเจอร์ไม้ที่สำคัญของไทยโดยชาวญี่ปุ่นนิยมเฟอร์นิเจอร์ไม้ที่เป็นสีตามธรรมชาติ และมักเป็นเฟอร์นิเจอร์ไม้เนื้อแข็งและไม้เนื้ออ่อน รวมทั้งเฟอร์นิเจอร์ไม้สักสำหรับใช้ในบ้านเรือน ซึ่งในระยะแรกการสั่งซื้อของญี่ปุ่นจะสั่งจากไต้หวัน ต่อมาเมื่อค่าจ้างแรงงานของไต้หวันสูงขึ้น และค่าเงินไต้หวันสูงขึ้นส่งผลให้ราคาเฟอร์นิเจอร์ที่ผลิตจากไต้หวันมีราคาแพง จึงหันมานำเข้าจากไทย โดยจะตรวจสอบคุณภาพในแต่ละขั้นตอนการผลิตเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงและยังเข้มงวดด้านระยะเวลาส่งมอบ ซึ่งไทยก็สามารถติดต่อค้าขายด้วยดีตลอดมา โดยจะเห็นได้ว่าไทยมีการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้ไปญี่ปุ่นเป็นสัดส่วนเฉลี่ยประมาณร้อยละ 40 ของมูลค่าการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้ทั้งหมด

การนำเข้าเฟอร์นิเจอร์ไม้ของญี่ปุ่น ถ้าเป็นเฟอร์นิเจอร์ไม้ราคาถูกจะนำเข้าจากไต้หวัน เกาหลีใต้ ไทย และจีน ส่วนเฟอร์นิเจอร์ไม้ที่มีคุณภาพดีจะนำเข้าจากสหรัฐอเมริกา อิตาลี เยอรมนี และสหราชอาณาจักร โดยไทยได้รับยกเว้นภาษีนำเข้าเฟอร์นิเจอร์ไม้ภายใต้โควตานำเข้า ทำให้ราคาเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทยค่อนข้างถูกและมีส่วนแบ่งการตลาด (Market Share) ในปี 2533 เป็นอันดับ 4 คือร้อยละ 10 รองจากไต้หวัน สหรัฐอเมริกา และอิตาลี

อย่างไรก็ตาม ผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ในญี่ปุ่นได้ออกไปลงทุนในประเทศกำลังพัฒนาที่มีวัตถุดิบคุณภาพดีอยู่เป็นจำนวนมากและราคาวัตถุดิบไม่สูงนัก ทั้งยังเป็นประเทศที่ต้องการเงินตราต่างประเทศเพื่อใช้ในการพัฒนา เช่น พม่า อินโดนีเซีย ลาว โคลัมเบีย เวียดนาม และจีน เป็นต้นโดยญี่ปุ่นมักนำเข้าชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ไม้จากประเทศดังกล่าว ไปผ่านขบวนการ

ผลิตอีกหลายขั้นตอนด้วยเทคนิคการผลิตที่ทันสมัย แล้วประกอบเข้าเป็นเฟอร์นิเจอร์ไม้สำเร็จรูป และทำสีภายในประเทศแต่เฟอร์นิเจอร์ไม้ที่นำเข้ามาส่วนใหญ่เป็นเฟอร์นิเจอร์ไม้สำเร็จรูปแล้ว ทั้งนี้เนื่องจากชาวญี่ปุ่นมีอำนาจซื้อสูง และอุปนิสัยของชาวญี่ปุ่นเป็นผู้ที่นิยมเปลี่ยนเฟอร์นิเจอร์บ่อย ๆ ทำให้การนำเข้าเฟอร์นิเจอร์ในแต่ละปีมีมูลค่าสูง โดยจากตัวเลขการส่งออกไปยังญี่ปุ่นในปี 2533 มีมูลค่าการส่งออก 1,632.5 ล้านบาท เป็น 2,389.9 ล้านบาทในปี 2534 เพิ่มขึ้นร้อยละ 46.4 เป็น 2,935.3 ล้านบาทในปี 2535 เพิ่มขึ้นร้อยละ 22.8 เป็น 3,914.3 ล้านบาทเพิ่มขึ้นร้อยละ 33.4 ในปี 2536 เป็น 5,788.38 ล้านบาทในปี 2537 เพิ่มขึ้นร้อยละ 47.88 โดยเฉลี่ย 5 ปีเพิ่มขึ้นร้อยละ 37 (ตารางที่ 2.2ข) สัดส่วนการส่งออกไปยังญี่ปุ่นประมาณร้อยละ 37 ของการส่งเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทยทั้งหมด เฟอร์นิเจอร์ไม้ส่วนใหญ่ที่ส่งออกไปยังญี่ปุ่น ได้แก่ ที่นั่งที่มีโครงไม้แบบมีเบาะ ที่นั่งที่มีโครงไม้และเฟอร์นิเจอร์ไม้อื่นๆ โดยรูปแบบเฟอร์นิเจอร์ที่ชาวญี่ปุ่นต้องการมีผู้เกี่ยวข้องในวงการเฟอร์นิเจอร์ได้ให้ความเห็นว่าชาวญี่ปุ่นนิยมเฟอร์นิเจอร์ขนาดใหญ่ ทั้งๆ ที่ส่วนที่ใช้พักนอนมีพื้นที่น้อยลงใช้โต๊ะรับประทานอาหารขนาดใหญ่เพื่อใช้เป็นสิริสรค์ในครอบครัวด้วยและจะใช้วัสดุที่เป็นของแท้ที่มีคุณภาพโดยรูปแบบที่นิยมมี 3 แบบ คือ แบบญี่ปุ่นดั้งเดิม แบบสมัยใหม่และแบบโพสท์โมเดิร์น ซึ่งสินค้าทุกชิ้นต้องได้รับการตกแต่ง เรียบร้อยทั้งด้านในและด้านนอกเป็นการรับประกันคุณภาพสินค้าไปในตัว นอกจากนี้สินค้าเฟอร์นิเจอร์ทุกชิ้นจะต้องได้รับการตรวจสอบคุณภาพและประทับตรารับประกันมาตรฐานสินค้าคือ JIS, G, S, SG และทุกส่วนวัสดุไม้ต้องได้รับการตรวจสอบคุณภาพและอบให้แห้งมีความชื้นระดับมาตรฐาน การตัดไม้ต้องควบคุมให้ได้มาตรฐานตามที่กำหนดไว้ใน Timber Conversion Process รอยตำหนิบนเนื้อไม้ เช่น รอยแมลงเจาะ รอยผุกร่อนหรือตาไม้ต้องตัดออกไปหรือหลีกเลี่ยงไม่ให้ปรากฏด้านนอกของเฟอร์นิเจอร์รวมทั้งอุปกรณ์การตัดไม้ต้องเป็นไปตามกฎการควบคุมคุณภาพเครื่องมือตัดไม้ อุปกรณ์ชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ต้องมีขนาดพอดีกับรูไม้ที่เจาะ กาวเชื่อมไม้ต้องมีคุณภาพดีใช้ปริมาณพอเหมาะ ตรวจสอบเฟอร์นิเจอร์อย่างละเอียดก่อนหาเคลือบผิวไม้ผสมสีกับสารผสมให้พอเหมาะ และทำให้มีความเรียบเสมอกันระว่างไม้ให้มันเงา พองอากาศระหว่างเคลือบสี ตรวจสอบความเรียบร้อยของสินค้าก่อนส่งไปจำหน่ายตัวสินค้าและคำอธิบายที่หีบห่อต้องตรงกันเครื่องหมายต่างๆ ต้องมีพร้อม บรรจุหีบห่อและรัดด้วยเข็มขัดรัดของให้เรียบร้อย

เนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับใหม่ของญี่ปุ่นได้เน้นการพัฒนาคูณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชากรญี่ปุ่นมากขึ้นจึงคาดว่า การก่อสร้างที่อยู่อาศัยในญี่ปุ่นจะเพิ่มขึ้นตามส่งผลให้ความต้องการเฟอร์นิเจอร์เพิ่มขึ้นในอนาคต ดังนั้นไทยจึงมีโอกาสที่จะขยายการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไปยังญี่ปุ่นได้อีก แต่จะต้องพัฒนารูปแบบให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและนำเทคนิคที่ทันสมัยมาใช้ในการผลิตเพื่อพัฒนาคูณภาพของผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานของตลาดญี่ปุ่น ซึ่งมีความต้องการสินค้าที่มีคุณภาพระดับสูง

สหรัฐอเมริกา เฟอร์นิเจอร์ของไทยได้เข้าสู่ตลาดสหรัฐอเมริกา โดยพ่อค้าชาว ไต้หวัน สิงคโปร์ และฮ่องกงตั้งแต่ปี 2528 ต่อมาพ่อค้าชาวอเมริกาได้เข้ามาเยี่ยมชมโรงงาน ผลิตเฟอร์นิเจอร์ในไทย และได้สั่งซื้อจากผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไทยโดยตรง จนตลาดสหรัฐอเมริกา ได้กลายเป็นตลาดส่งออกเฟอร์นิเจอร์ที่มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งของไทย แต่เนื่องจากภาวะ เศรษฐกิจภายในสหรัฐซบเซา และได้ตัดสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร (GSP) ของเฟอร์นิเจอร์ไม้ บางรายการยกเว้นเฟอร์นิเจอร์ประเภทที่นั่งแกะสลักจากไม้ท่อนและชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ของไทย ในปี 2532 ส่งผลให้มูลค่าการส่งออกของไทยในปี 2532 ลดลงรวมทั้งชาวญี่ปุ่นได้หันมานิยม เฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพารามากขึ้นทำให้การส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทยไปยังญี่ปุ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น จนนำหน้าสหรัฐอย่างเห็นชัดในปี 2534-2537 อย่างไรก็ตามการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้ไปยัง สหรัฐอเมริกามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเนื่องจากไต้หวัน ซึ่งเป็นประเทศที่มีส่วนแบ่งตลาดเป็นอันดับหนึ่ง ประสบปัญหาขาดแคลนไม้ซึ่งเป็นวัตถุดิบที่สำคัญในการผลิต โดยแหล่งนำเข้าไม้ของไต้หวันคือ อินโดนีเซีย และมาเลเซียได้มีมาตรการเข้มงวดในการส่งออกไม้แปรรูปคือ อินโดนีเซียห้ามส่งออก ไม้แปรรูปในปี 2533 มาเลเซียได้เพิ่มอัตราภาษีส่งออกไม้แปรรูปจากเดิมอีกประมาณร้อยละ 20 และกำหนดปริมาณการส่งออกไว้ไม่เกินร้อยละ 30 ของปริมาณการผลิต ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ 1 มิ.ย.33 อีกทั้งสหรัฐอเมริกายังได้ยกเลิกสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรที่ให้แก่ไต้หวัน ทำให้ต้นทุน และราคาจำหน่ายเฟอร์นิเจอร์ของไต้หวันสูงขึ้น ประกอบกับค่าจ้างแรงงานในไต้หวันมีแนวโน้ม สูงขึ้นเป็นผลให้สหรัฐอเมริกาหันมานำเข้าเฟอร์นิเจอร์ไม้จากไทยมากขึ้น โดยจากตัวเลข การส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้ไปยังสหรัฐอเมริกา 1,842 ล้านบาทในปี 2533 เพิ่มขึ้นร้อยละ 21.6 เป็น 2,051 ล้านบาท ในปี 2534 เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.3 เป็น 2,704.1 ล้านบาทในปี 2535 เพิ่ม ขึ้นร้อยละ 31.8 และ 3,304.4 ล้านบาท ในปี 2536 เพิ่มขึ้นร้อยละ 22.2 จากปี 2535 และ เพิ่มเป็น 3,388.81 ล้านบาทในปี 2537 โดยมูลค่าการส่งออกไปยังสหรัฐอเมริกาคิดเป็นสัดส่วน ร้อยละ 29 ของการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้ทั้งหมดของไทยในช่วงปี 2533-2537 เพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ ร้อยละ 16 สินค้าที่ส่งออกไปสหรัฐอเมริกาได้แก่ ที่นั่งที่มีโครงไม้ เฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ในครัว และเฟอร์นิเจอร์อื่น ๆ

รูปแบบเฟอร์นิเจอร์ไม้ที่ส่งออกไปสหรัฐอเมริกา มักเป็นเฟอร์นิเจอร์ ไม้สีอ่อน เช่น ขาว ครีมน ซึ่งเป็นสีธรรมชาติของไม้และใช้สีเข้มทาบบริเวณลิ้นชักหรือส่วนประกอบ อื่น ๆ ที่มีขนาดเล็ก โดยคุณภาพของเฟอร์นิเจอร์ไม้ที่ส่งไปยังสหรัฐอเมริกาคือเป็นสินค้าคุณภาพ ดี-ปานกลาง ขึ้นอยู่กับความต้องการของลูกค้าและราคาเฟอร์นิเจอร์ไม้ที่ส่งไปยังสหรัฐอเมริกา จะมีราคาถูกลงกว่าในญี่ปุ่น เนื่องจากตลาดสหรัฐอเมริกาคิดเน้นในด้านราคาสินค้ามากกว่าคุณภาพ ซึ่งต่างจากเฟอร์นิเจอร์ไม้ที่ส่งไปยังญี่ปุ่น อย่างไรก็ตามสหรัฐอเมริกายังคงนำเข้าจากไทย เพิ่มขึ้นทุกปีทำให้ตลาดสหรัฐอเมริกาเป็นตลาดที่สำคัญตลาดหนึ่งในอนาคต

กลุ่มสหภาพยุโรป เป็นตลาดที่มีความสำคัญตลาดหนึ่ง โดยกลุ่มสหภาพยุโรปนี้เป็นทั้งผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์เพื่อส่งออกและผู้นำเข้าเฟอร์นิเจอร์รายใหญ่ของโลกแต่ส่วนใหญ่เป็นการค้าภายในกลุ่มด้วยกันเองที่สำคัญได้แก่ เยอรมนี ฝรั่งเศส และอิตาลี สินค้าที่ส่งออกส่วนใหญ่จะส่งไปยังสหราชอาณาจักรและฝรั่งเศสค่อนข้างมาก ในปี 2533 ส่งออกไปกลุ่มสหภาพยุโรป 662.7 ล้านบาทในปี 2534 ส่งออก 1,022.7 ล้านบาทเพิ่มขึ้นร้อยละ 54.3 ในปี 2535 ส่งออก 1,360.7 ล้านบาทเพิ่มขึ้นร้อยละ 38.0 ในปี 2536 ส่งออก 1,692.2 ล้านบาทเพิ่มขึ้นร้อยละ 24.4 และเพิ่มเป็น 1,144.36 ล้านบาทในปี 2537 เฉลี่ย 5 ปี เพิ่มขึ้นร้อยละร้อยละ 20 โดยคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 10 ของปริมาณการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้ทั้งหมดของไทยและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตลอดมา

เฟอร์นิเจอร์ไม้ที่นำเข้าได้แก่ ที่นั่งที่มีโครงไม้แบบมีเบาะ ที่นั่งที่มีโครงไม้ เฟอร์นิเจอร์ไม้ชนิดที่ใช้ในครัว และเฟอร์นิเจอร์ไม้อื่นๆ รูปแบบเฟอร์นิเจอร์ที่นิยมเป็นเฟอร์นิเจอร์ไม้สีอ่อนหรือสีธรรมชาติของเนื้อไม้ไม่นิยมทาสีลงบนเฟอร์นิเจอร์ นอกจากนี้ใช้แลคเกอร์เพื่อทำให้เฟอร์นิเจอร์ดูเป็นเงาเรียบร้อย โดยเฟอร์นิเจอร์จะเป็นเฟอร์นิเจอร์สมัยใหม่ที่ มีรูปแบบสีสรรตามแบบของอิตาลีและฝรั่งเศสที่มีระดับราคาและคุณภาพปานกลาง ซึ่งจะมีรูปแบบและการใช้งานต่าง ๆ กันไป

เนื่องจากกลุ่มสหภาพยุโรป เป็นตลาดเฟอร์นิเจอร์ไม้ตลาดใหญ่ ตลาดหนึ่งและการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทยไปยังกลุ่มประเทศดังกล่าว มีสัดส่วนต่ำมากและยังไม่ถูกตัดสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร อีกทั้งกลุ่มประเทศเหล่านี้ได้ให้ความสนใจในเฟอร์นิเจอร์ของไทยด้วยโดยพิจารณาจากตัวเลขการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นปีละประมาณร้อยละ 20 ทำให้ตลาดนี้เป็นตลาดที่น่าสนใจและควรหาทางขยายด้านการตลาดเข้าไปให้มากขึ้นเพื่อเป็นการกระจายฐานลูกค้าออกไป แทนการพึ่งพิงตลาดหลักเพียง 2-3 ตลาดเท่านั้น ฉะนั้นผู้ผลิตจึงควรศึกษาและผลิตรูปแบบที่ตลาดต้องการก็จะสามารถเพิ่มส่วนแบ่งการตลาดได้มากขึ้นกว่าเดิม

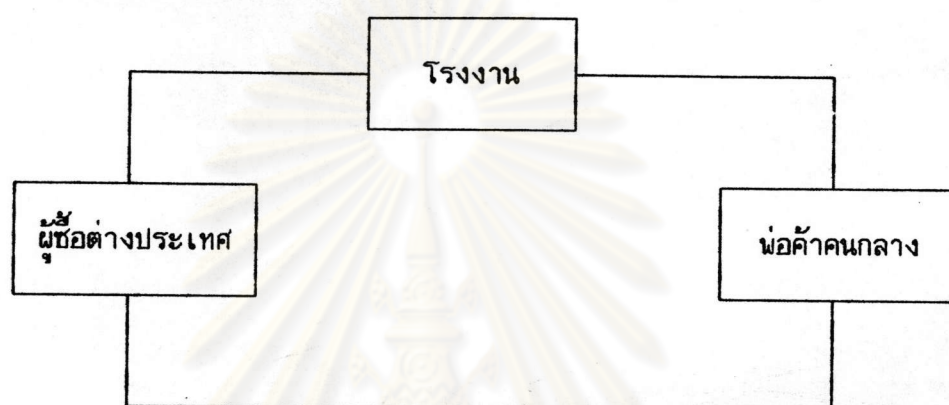
- วิธีการตลาดภายนอกประเทศ

การจำหน่ายเฟอร์นิเจอร์ไม้ในต่างประเทศ ผู้ผลิตจะทำการติดต่อจำหน่ายแก่ผู้ใช้โดยตรงในงานแสดงเฟอร์นิเจอร์นานาชาติและจำหน่ายผ่านบริษัทตัวแทน (Trading Company) ทั้งในและนอกประเทศ ในกรณีที่จำหน่ายผ่านบริษัทตัวแทนภายในประเทศ บริษัทแม่ในต่างประเทศจะเป็นผู้รับคำสั่งซื้อจากลูกค้า แล้วจัดสรรคำสั่งซื้อให้กับบริษัทตัวแทนที่อยู่ในเครือตามประเทศต่างๆ และประเภทของเฟอร์นิเจอร์ที่ส่งจำหน่าย มักเป็นเฟอร์นิเจอร์ชนิดที่ถอดประกอบได้ (Knock-Down Furniture) ที่ผ่านขบวนการผลิตมาเสร็จเรียบร้อยแล้ว ส่วนกรณีการ

จำหน่ายผ่านบริษัทตัวแทนในต่างประเทศ ประเภทของเฟอร์นิเจอร์ที่ส่งมาจำหน่ายมีทั้งเฟอร์นิเจอร์ชนิดที่ถอดประกอบได้ผ่านขบวนการผลิตมาเสร็จเรียบร้อยแล้ว และชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ที่ต้องทำการผลิตขั้นสุดท้าย เช่น การทำสีในต่างประเทศ แล้วส่งมาจำหน่ายให้กับลูกค้าอีกต่อหนึ่ง

ช่องทางการจำหน่ายเฟอร์นิเจอร์ไม้ในต่างประเทศ

การจำหน่ายเฟอร์นิเจอร์ไม้ให้แก่ลูกค้าในต่างประเทศ จะเป็นการจำหน่ายให้กับผู้ใช้ในต่างประเทศโดยตรงร้อยละ 30 จำหน่ายผ่านบริษัทตัวแทนร้อยละ 70 โดยบริษัทตัวแทนของไทยที่สำคัญได้แก่บริษัทตัวแทนของชาวไต้หวัน อเมริกา ญี่ปุ่น ฮองกง สิงคโปร์ บริษัทตัวแทนจะส่งจำหน่ายไปยัง อิตาลี ญี่ปุ่น ฮองกง บริษัทตัวแทนของชาวฮองกงจะซื้อเพื่อใช้ภายในฮองกง และส่งจำหน่ายไปยังจีนถึงสหราชอาณาจักรบริษัทตัวแทนของชาวญี่ปุ่นจะซื้อเพื่อใช้ภายในญี่ปุ่นเสียส่วนใหญ่ บางส่วนจะจำหน่ายไปยังประเทศอื่นบ้างและหากพิจารณาบริษัทตัวแทนในประเทศไทยผู้นำเข้าจากไทยจะพบว่าในตลาดญี่ปุ่นบริษัทตัวแทนส่วนใหญ่จะเป็นชาวญี่ปุ่นเองในตลาดสหรัฐอเมริกาบริษัทตัวแทนเป็นชาวสหรัฐอเมริกาและชาวไต้หวัน ส่วนในตลาดเยอรมนีพ่อค้าจะซื้อขายกับผู้ผลิตของไทยโดยตรง นอกจากนี้ในกรณีของบริษัทที่ส่งออกเป็นบริษัทที่มีการร่วมทุนกับบริษัทต่างชาติแล้วก็จะมีส่วนช่วยในด้านการจำหน่ายไปยังต่างประเทศค่อนข้างมาก โดยบริษัทที่ร่วมทุนกับบริษัทญี่ปุ่นมักส่งสินค้าไปจำหน่ายยังญี่ปุ่น บริษัทร่วมทุนกับไต้หวันจะจัดส่งสินค้าไปจำหน่ายยังญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และกลุ่มสหภาพยุโรป โดยผู้ผลิตบางรายอาจผลิตเป็นชิ้นส่วนแล้วส่งไปผลิตในขั้นตอนสุดท้ายในญี่ปุ่นและไต้หวันก่อนจะส่งจำหน่ายต่อไป โดยผู้ร่วมทุนชาวต่างชาติจะเป็นผู้จัดหาตลาดต่างประเทศให้กับบริษัทที่ร่วมทุนและเป็นผู้ติดต่อซื้อขายกันกับบริษัทดังกล่าวด้วย จึงทำให้ฐานลูกค้าของบริษัทร่วมทุนค่อนข้างมั่นคงแต่อย่างไรก็ตามผู้ผลิตเพื่อส่งออกส่วนใหญ่มักเป็นการรับคำสั่งจากลูกค้าซึ่งมีความต้องการมากขึ้นทุกปีจากการที่ฐานลูกค้าขยายตัวเพิ่มขึ้นในประเทศต่างๆ ทำให้ปัญหาในเรื่องของปริมาณลูกค้าล้นน้อยลงแทบจะไม่มีผู้ผลิตที่มีการร่วมทุนกับต่างชาติและเป็น

ผู้ผลิตที่เป็นคนไทยล้วนไม่มีปัญหาในเรื่องการจัดหาตลาดต่างประเทศ และยังสามารถส่งออกโดยผ่านตัวแทนภายในประเทศได้ด้วยอีกทางหนึ่ง

2.4 ปัญหาของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้

การประกอบธุรกิจผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้แม้จะมีแนวโน้มขยายตัวอยู่ตลอดเวลาก็ตามแต่ผู้ผลิตยังคงประสบปัญหาในการดำเนินธุรกิจหลายประการ ทั้งปัญหาเกี่ยวกับวัตถุดิบ เงินทุน แรงงาน เทคโนโลยีในการผลิต และอื่น ๆ ซึ่งสามารถพิจารณาได้ ดังนี้

2.4.1. ปัญหาด้านวัตถุดิบ เป็นปัญหาหลักที่ประสบอยู่ คือการขาดแคลนไม้เนื้อแข็ง โดยเฉพาะไม้สักและคุณภาพไม้ไม่ตรงกับที่ต้องการ ส่วนวัตถุดิบรองอื่น ๆ เช่น ตะปู หนั ง ส ี แคล แลค ฝ้า และอื่น ๆ สิ่งเหล่านี้ไม่ขาดแคลนแต่มีปัญหาในด้านราคาที่สูงขึ้นโดยเฉพาะวัตถุดิบรองที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ เนื่องจากค่าของเงินที่ลดลงทำให้เกิดปัญหาเรื่องต้นทุนการผลิตสูงขึ้น การผลิตไม่สม่ำเสมอวางแผนการผลิตลำบากและคุณภาพของผลผลิตยากแก่การควบคุม อีกทั้งการที่ไม้เนื้อแข็งหายากและมีราคาสูงทำให้มีการหันมาใช้ไม้ยางพาราแต่ผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพารายังคงประสบปัญหาในด้านการขาดแคลนไม้ยางพาราที่ใช้ในการผลิต เนื่องจากผู้ผลิตจะซื้อต้นยางพาราจากเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา ซึ่งผู้ปลูกจะอาศัยเงินอุดหนุนจากกองทุนสงเคราะห์สวนยางโดยเกษตรกรจะโค่นต้นยางพันธุ์พื้นเมือง และต้นยางพันธุ์ที่หมดอายุการใช้งานเพื่อปลูกต้นยางพันธุ์ใหม่ที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่าซึ่งต้นยางที่ถูกโค่นทิ้งจะนำมาใช้เป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพาราไม่แน่นอน ทำให้ปริมาณต้นยางพาราที่โรงงานจะสามารถใช้ได้ โดยเฉพาะในช่วงที่กองทุนฯขาดเงินทุนก็จะทำให้การปลูกต้นยางพันธุ์ใหม่ชะลอออกไปหรือในกรณีที่แหล่งปลูกต้นยางพาราอยู่ห่างไกลออกไปจากโรงงานมากทำให้ค่าขนส่งสูงไม่คุ้มกับการขนส่งมายังโรงงาน ทำให้ต้นยางพาราที่อยู่ห่างไกลไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์มากนัก นอกจากนี้การขาดแคลนต้นยางพารามักจะเกิดขึ้นในฤดูฝนซึ่งในภาคใต้มีฤดูฝนที่ยาวนาน ทำให้การขนย้ายต้นยางพาราทำได้ลำบาก อีกทั้งการเก็บสต็อกต้นยางพารากระทำไม่ได้ในกรรมวิธีรักษาเนื้อไม้ยางพาราต้นยางจะต้องได้รับการดูแลตามหลักวิชาการโดยเร็ว ภายหลังจากการโค่น ซึ่งความรู้ความชำนาญในกรรมวิธีรักษาเนื้อไม้ก็เป็นปัญหาหนึ่งของผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพารา เนื่องจากไม้ยางพาราเมื่อโค่นแล้ว จะนำไม้มาทำการฉีดยาเข้าทันทีเพื่อป้องกันไม่ให้เนื้อไม้ผุสลายไป ทำให้ไม้ยางพาราส่วนหนึ่งมักต้องสูญเสียไปจากการส่งเข้ามาผ่านกรรมวิธีรักษาเนื้อไม้ไม่ทัน เป็นผลให้ปริมาณไม้ส่วนหนึ่งขาดหายไปและปริมาณไม้ไม่มีความไม่สม่ำเสมอ ซึ่งเป็นปัญหาหลักอย่างหนึ่งของผู้ผลิตในอุตสาหกรรมนี้ นอกจากนี้ต้นยางพันธุ์ใหม่ที่ชาวสวนยางปลูกจะมีลำต้นเล็กส่งผลให้ขาดแคลนต้นยางพาราที่มีลำต้นใหญ่สำหรับผลิตเฟอร์นิเจอร์รวมทั้งชาวสวนยางได้หันไปปลูกพืช

ผลกระทบอื่นที่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ภายในระยะเวลาสั้น หรือขายที่ดินแล้วหันไปประกอบอาชีพอื่น ทำให้ราคาไม้ยางพารามีแนวโน้มสูงขึ้น

2.4.2. ปัญหาด้านเงินทุน ผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทยส่วนใหญ่มักจะเป็นผู้ประกอบการที่มีธุรกิจขนาดเล็ก ซึ่งมักจะประสบปัญหาการขาดแคลนเงินทุนเพื่อปรับปรุงกรรมวิธีการผลิต เช่นการซื้อเครื่องจักร เครื่องมือเพื่อช่วยลดต้นทุนการผลิตโดยเฉพาะเครื่องมือเครื่องจักรที่นำเข้ามาจากต่างประเทศซึ่งมักมีราคาแพงและมักจะขาดแคลนเงินทุนเพื่อการดำเนินงานด้วย ซึ่งปัญหานี้ค่อนข้างยากแก่การแก้ไขเนื่องจากผู้ประกอบการรายเล็กมักจะอาศัยเงินทุนจากแหล่งเงินกู้ในประเทศได้ไม่มากนัก โดยเฉพาะในช่วงภาวะที่เครดิตหายาก การขาดแคลนสภาพคล่องทางการเงินอาจเกิดขึ้นได้

2.4.3. ปัญหาด้านการผลิต ปัญหาอีกประการหนึ่งที่ยังเป็นปัญหาสำหรับผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้และเป็นปัญหาต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมนี้ในอนาคตคือผู้ผลิตไทยขาดความรู้ความชำนาญในการพัฒนารูปแบบ (Design) ปัจจุบันผู้ผลิตเพื่อการส่งออกจะเป็นการผลิตตามคำสั่งของผู้ซื้อ หากมีรูปแบบที่ทันสมัยคาดว่าจะตลาดได้เพิ่มขึ้นนอกจากนี้การขาดแคลนความรู้ในด้านนี้อาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การส่งออกชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์มีเปอร์เซ็นต์สูง เมื่อเทียบกับการส่งออกรวมและส่งออกเฟอร์นิเจอร์ที่ผู้นำเข้านำเข้าเฟอร์นิเจอร์ไปตกแต่งเพิ่มเติมเพื่อให้เหมาะสมกับตลาด นอกจากจะขาดความรู้ในการพัฒนารูปแบบแล้ว ผู้ผลิตบางรายยังขาดความรู้เกี่ยวกับการย้อมสีไม้ การรักษาเนื้อไม้โดยเฉพาะไม้ยางพาราการนำเศษไม้มาประสานกันเพื่อใช้งาน (Lamination) อีกทั้งโรงงานส่วนใหญ่ไม่มีเครื่องมือในการทดสอบคุณภาพเฟอร์นิเจอร์ที่ผลิตขึ้น ซึ่งหากมีการทดสอบคุณภาพก็มักจะอาศัยบริการของกระทรวงอุตสาหกรรม การขาดความรู้เหล่านี้จะเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งในการขยายตลาดหรือลดต้นทุนการผลิตและเป็นปัญหาสำคัญสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจนี้ โดยเฉพาะในภาวะที่รสนิยมการบริโภคเฟอร์นิเจอร์เปลี่ยนแปลงรวดเร็วเหมือนกับสินค้าอุตสาหกรรมอื่นๆ การที่ผู้ผลิตมักเป็นผู้ตามในด้านรูปแบบทำให้ขาดอิสระและอาจถูกจำกัดการพัฒนาได้ และทำให้สินค้าของไทยมักเสียเปรียบสินค้าจากประเทศที่พัฒนาแล้วอื่นๆ

2.4.4. ปัญหาการตลาดระหว่างประเทศ ตลาดสินค้าเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทยหากพิจารณาจากรายการส่งออกแล้วจะเห็นได้ว่า ตลาดมีลักษณะกระจุกตัวอยู่ในประเทศพัฒนาแล้วเพียงไม่กี่ประเทศในทวีปอเมริกาเหนือ ยุโรปและเอเชีย ซึ่งอาจทำให้การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าการส่งออกแต่ละปีขาดเสถียรภาพได้ เมื่อส่วนแบ่งตลาดของผู้นำเข้ารายใหญ่ลดลงและอาจทำให้ผู้ผลิตต้องหยุดการผลิตชั่วคราวหรือผลิตได้ไม่เต็มประสิทธิภาพ ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยสูงขึ้น นอกจากนี้การแข่งขันในตลาดสินค้านี้ดังกล่าวแข่งขันค่อนข้างสูง ผู้ส่งออกเฟอร์นิเจอร์เกือบ

ทุกประเทศมักจะมุ่งส่งออกไปยังประเทศที่มีระดับรายได้ต่อครัวเรือนสูง และอาจต้องแข่งขันกับ ผู้ผลิตท้องถิ่นของตลาดนั้นๆ ด้วย เช่น ญี่ปุ่นในช่วงที่ผ่านมาผู้ผลิตไทยต้องแข่งขันกับประเทศอื่นเช่น ไต้หวัน เกาหลี เยอรมันตะวันตก อิตาลีและสหรัฐอเมริกา ซึ่งผู้ผลิตไทยมักเสียเปรียบคู่แข่งในด้านวิทยาการในการผลิตและปรับปรุงคุณภาพของผลผลิตเพื่อให้สามารถครอบครองส่วนแบ่งตลาดของตนไว้ ทำให้ผู้ผลิตบางรายจำเป็นต้องตั้งราคาให้ใกล้เคียงกับคู่แข่งในตลาดต่างประเทศ ส่งผลให้ผู้ผลิตบางรายต้องสูญเสียกำไรในบางส่วนหนึ่งไป และอาจเป็นการบังคับให้ผู้ผลิตที่มีเงินทุนน้อย ไม่สามารถทนรับภาระการแข่งขันที่เพิ่มขึ้นจนต้องออกจากการแข่งขันไป ทำให้อำนาจการต่อรองของผู้ผลิตไทยลดน้อยลงตาม

2.4.5 ปัญหาอื่นๆ นอกเหนือจากปัญหาหลักดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังคงมีปัญหาคือที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนาอุตสาหกรรมคือ

1. ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านเทคนิค และควบคุมคุณภาพมาตรฐานของเฟอร์นิเจอร์ที่ผลิต นอกจากนี้ค่าจ้างแรงงานยังมีแนวโน้มสูงขึ้นทำให้ต้นทุนการผลิตสูง จึงเป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันทางด้านราคา
2. ผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ในต่างประเทศได้จดลิขสิทธิ์รูปแบบเฟอร์นิเจอร์แล้ว ซึ่งรูปแบบเฟอร์นิเจอร์โดยทั่วไปจะไม่แตกต่างกันมากนัก จึงเป็นอุปสรรคต่อการผลิตที่จะต้องคอยระมัดระวังไม่ไปละเมิดลิขสิทธิ์ดังกล่าว
3. กลุ่มอนุรักษ์นิยมในสหรัฐอเมริกาคัดค้านการนำเข้า และเฟอร์นิเจอร์ไม้ที่ใช้ในเขตร้อนเพื่อป้องกันการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า
4. การบรรจุหีบห่อเพื่อขนส่งยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะป้องกันความเสียหายที่เกิดขึ้นในระหว่างการขนส่งไปยังปลายทาง
5. การเสียเปรียบคู่แข่งรายใหญ่ โดยเฉพาะไต้หวันในการขนส่งทางเรือไปยังสหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่น เนื่องจากไต้หวันมีการพัฒนาท่าเรือและประสิทธิภาพในการขนส่งทางเรือนอกจากนี้ไต้หวันยังมีเครื่องจักร เครื่องมือการผลิตที่ทันสมัย และแรงงานฝีมือระดับสูงสามารถลดการสูญเสียของวัตถุดิบได้มาก

6. คู่แข่งในระดับใกล้เคียง คือ อินโดนีเซียได้เปรียบไทยในเรื่องค่าแรง วัตถุดิบและการส่งเสริมอย่างจริงจังของรัฐ

7. ปัญหาเรื่องการค้าคลนเทคโนโลยีขั้นสูง ซึ่งผู้ผลิตไทยต้องอาศัยการ นำเข้าเครื่องจักรจากต่างประเทศทั้งเครื่องจักรและบุคลากร ทำให้การผลิตไทยยังต้องพึ่งพิง การนำเข้าจากต่างประเทศอยู่

2.5 นโยบายและมาตรการของรัฐที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้

เนื่องจากอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ เป็นอุตสาหกรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับการใช้ ทรัพยากรป่าไม้ของชาติและเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่ทำรายได้ให้กับประเทศอย่างมาก โดยเป็นอุตสาหกรรมส่งออก 1 ใน 20 อันดับแรกของไทย ประกอบกับแนวโน้มความต้องการสินค้าชนิดนี้ ในปัจจุบันมีอยู่มาก รัฐบาลจึงเห็นความสำคัญในการสนับสนุนการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้และมีนโยบายที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมดังกล่าวดังนี้คือ

ก. นโยบายทางด้านวัตถุดิบไม้

กรมป่าไม้ เป็นหน่วยงานหนึ่งในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ทำหน้าที่ศึกษา ค้นคว้า วิจัย ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้ทั่วประเทศเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนา สภาพป่าไม้ของประเทศให้สมบูรณ์สามารถอำนวยประโยชน์ได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม รวมทั้ง ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดวางโครงการป่าสำรวจทรัพยากรธรรมชาติ ตรวจตราป้องกันและปราบปรามการกระทำเกี่ยวกับพรบ.ป่าไม้ กรมป่าไม้เป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับอุทยาน ไม้ที่เป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ ซึ่งในปัจจุบันได้มีการจำแนกพื้นที่ป่าไม้ออกเป็น 2 พื้นที่ คือ

ป่าไม้, กรม , หน้าที่และความรับผิดชอบของกรมป่าไม้และการแบ่งส่วนราชการ,
กรุงเทพฯ : กรมป่าไม้ , ม.ป.ป. , หน้า 3.

1. พื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ หมายถึง พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติที่กำหนดไว้เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ดิน น้ำ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ที่มีคุณค่าหายาก การป้องกันภัยธรรมชาติอันเกิดจากน้ำท่วมและ การพังทลายของดิน ตลอดจนเพื่อประโยชน์ในการศึกษา การวิจัย นันทนาการของประชาชนและความมั่นคงของชาติประมาณ 88 ล้านไร่ ห้ามผู้ใดเข้าทำประโยชน์โดยเด็ดขาด

2. พื้นที่ป่าเพื่อเศรษฐกิจ หมายถึงพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติที่กำหนดไว้เพื่อผลิตไม้และของป่าซึ่งกำหนดขึ้น เพื่อให้เอกชนได้รับอนุญาตปลูกป่าตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ปัจจุบันมีพื้นที่ประมาณ 51 ล้านไร่

นอกจากนี้ รัฐบาลยังได้มีการออกกฎหมายป่าไม้ที่เกี่ยวข้องเพื่อคุ้มครองรักษาป่าไม้ของชาติไว้ ดังนี้คือ

1. พรบ.ป่าไม้พ.ศ.2484 เพื่อควบคุมที่ดินป่าไม้ การทำไม้และเก็บหาของป่า มีการกำหนดไม้หวงห้ามเอาไว้เพื่อไม่ให้มีการตัดก่อนได้รับอนุญาตยกเว้นไม้นอกหวงห้ามที่ตัดได้โดยไม่ต้องของอนุญาตแต่ต้องมีใบเบิกทางกำกับไปด้วย และมีการกำหนดโทษสำหรับผู้กระทำความผิดไว้

2. พรบ.ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.2507 เพื่อควบคุมพื้นที่ป่าบางแห่งที่มีทรัพยากรที่มีค่าอย่างเคร่งครัด

3. พรบ.สวนป่า พ.ศ.2535 เพื่อส่งเสริมให้มีการปลูกสร้างสวนป่าที่เป็นไม้หวงห้ามเพื่อการค้า

จากการที่รัฐบาลได้เห็นถึงความสำคัญของทรัพยากรป่าไม้มากขึ้นกฎหมายต่างๆที่ออกมาจึงมักจะเป็นการคงรักษาไว้ซึ่งปริมาณป่าไม้ในประเทศร้อยละ 40 ของประเทศ และกำหนดเขตการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินให้ถูกต้องและชัดเจน รวมถึงการออกนโยบายปิดป่าสัมปทานทั่วประเทศพ.ศ.2532 ปริมาณไม้ที่ออกจากป่าจึงลดน้อยลงโดยตลอด (ตารางที่ 2.8) ปริมาณไม้ที่ออกจากป่าปี 2537 มีเพียง 62.3 พันลบ.ม. ในขณะที่ปริมาณความต้องการการใช้ไม้ภายในประเทศมีประมาณ 4,065.6 พันลบ.ม. (ตารางที่ 2.9) ทำให้มีการนำเข้าไม้จากต่างประเทศเพิ่มขึ้น (ตารางที่ 2.11) เพื่อทดแทนวัตถุดิบไม้ที่ขาดแคลน อย่างไรก็ตาม กรมป่าไม้ได้มีการสนับสนุนให้มีการปลูกป่ามากขึ้น โดยมีการจัดการป่าไม้ตามหลักวิชาการ

ทั้งป่าโครงการไม้สัก ไม้กระยาเลย และมีการส่งเสริมการปลูกป่าทดแทนซึ่งรัฐให้ค่าตอบแทนแบบให้เปล่าไร่ละ 3,000 บาท นอกจากนี้ ยังมีโครงการปลูกป่าแบบอื่นๆ เพิ่มขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ปริมาณป่าไม้มีมากขึ้น (ตารางที่ 2.25) ซึ่งการที่กรมป่าไม้ได้มีการสนับสนุนการปลูกป่ามากขึ้นย่อมส่งผลต่ออุปทานไม้ที่มีออกมามากขึ้น แต่ในปัจจุบันปริมาณไม้ที่ได้ยังมีอยู่จำนวนน้อยมากเมื่อเทียบกับปริมาณการใช้ไม้ในประเทศ ทั้งนี้ คาดว่าปริมาณไม้ร้อยละ 30 จะถูกนำมาใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ในประเทศ

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ก.ส.ย) เป็นนิติบุคคลมีคณะกรรมการสงเคราะห์การทำสวนยาง (กสย.) เป็นผู้บริหารกองทุน สำนักงานกองทุนฯ ตั้งขึ้นตาม พรบ. กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. 2503 เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรในการจัดสวนยางเก่าที่เป็นผลผลิตต่ำออกและปลูกแทนด้วยยางพันธุ์ดี โดยจ่ายเงินทุนสงเคราะห์ให้หรือให้เงินทุนสงเคราะห์แก่ผู้ที่มีที่ดินเป็นของตนเองตั้งแต่ 2 ไร่ขึ้นไป แต่ไม่เกิน 15 ไร่ ให้ปลูกยางพันธุ์ดีหรือไม้ยืนต้นที่มีค่าทางเศรษฐกิจทดแทนสวนยางเก่าที่มีอายุเกิน 25 ปี หรือเกษตรกรใหม่ที่ต้องการปลูกยางพารา ซึ่งจะช่วยเหลือใน 2 ลักษณะคือ วัสดุสิ่งของที่จำเป็นต่อการปลูกยางและค่าแรงในการดูแลรักษาสวนยาง การให้การสงเคราะห์เป็นการให้เปล่าไม่มีการผูกพัน โดยเงินทุนที่นำมาใช้ได้มาจากการเก็บจากบุคคลผู้ส่งออกนอกราชอาณาจักรโดยจะจัดสรรไว้ร้อยละ 80 เพื่อให้การสงเคราะห์แก่เจ้าของสวนยาง ซึ่งทำการจ่ายให้ไร่ละ 6,800 บาท แบ่งจ่ายเป็น 9 งวดเป็นระยะเวลา 6.5-7.5 ปี จากโครงการดังกล่าวทำให้ในแต่ละปีจะมีปริมาณต้นยางพาราที่สามารถโค่นมาใช้ประโยชน์ได้ประมาณ 312,500 ไร่ต่อปี ในขณะที่พื้นที่เพาะปลูกต้นยางพาราในประเทศไทยมีประมาณ 12 ล้านไร่ ปลูกมากในภาคใต้และภาคตะวันออก โดยเฉพาะพื้นที่ 14 จังหวัดภาคใต้ที่มีพื้นที่เพาะปลูกต้นยางพารามากที่สุดถึงร้อยละ 85 ของพื้นที่เพาะปลูกยางพาราทั่วประเทศ ส่วนในภาคตะวันออกมีพื้นที่ปลูกต้นยางพารามากเป็นอันดับ 2 ประมาณ ร้อยละ 12 ของพื้นที่เพาะปลูก ส่วนที่เหลืออยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนั้น การดำเนินการของกองทุนดังกล่าวจึงเป็นมาตรการของรัฐที่สนับสนุนด้านวัตถุดิบไม้สำหรับผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้อย่างหนึ่ง เนื่องจากปัจจุบัน ร้อยละ 70 ของเฟอร์นิเจอร์ไม้ที่ส่งออกเป็นเฟอร์นิเจอร์ที่ทำจากไม้ยางพารา

ข. นโยบายด้านการเงิน

ธนาคารแห่งประเทศไทย ได้วางนโยบายในด้านการให้ความช่วยเหลือทางสินเชื่อให้กับอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้เพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน ด้วยการรับซื้อตั๋วสัญญาใช้เงินที่เกิดจากการประกอบกิจการอุตสาหกรรม เพื่อการส่งเสริมอุตสาหกรรมที่เป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมที่อยู่ในภูมิภาคและอุตสาหกรรม

สาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบจากภาคเกษตร หรือใช้วัตถุดิบในประเทศหรือใช้แรงงานเป็นปัจจัยหลักในการผลิต ซึ่งอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ก็เป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่ได้รับการสนับสนุนโดยธนาคารแห่งประเทศไทยจะให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้ผลิตผ่านธนาคารพาณิชย์หรือบริษัทเงินทุน ด้วยการรับซื้อตั๋วสัญญาใช้เงินที่เกิดจากการประกอบกิจการอุตสาหกรรม ตามเงื่อนไขที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด นอกจากนี้ ยังมีการรับซื้อตั๋วสัญญาใช้เงินที่เกิดจากการประกอบกิจการอุตสาหกรรมขนาดย่อม เพื่อส่งเสริมการประกอบกิจการอุตสาหกรรมขนาดย่อมในส่วนภูมิภาคให้เป็นไปโดยกว้างขวาง โดยผู้ผลิตที่จะได้รับการอนุเคราะห์ จะต้องมีสินทรัพย์ถาวรสุทธิไม่เกิน 10 ล้านบาท เงินที่จะให้ความช่วยเหลือแต่ละรายจะกำหนดวงเงินไม่เกิน 2.5 ล้านบาท ระยะเวลาในการอนุเคราะห์ไม่เกิน 5 ปี

ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (EXIM BANK) จะให้การสนับสนุนแก่ผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ดังนี้

1. ให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน (FINANCIAL SERVICES) ด้วยการให้สินเชื่อแก่ผู้ส่งออกเพื่อซื้อวัตถุดิบ เพื่อผลิตสินค้าหรือเพื่อรวบรวมสินค้า ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการส่งสินค้าออกภายหลังได้รับคำสั่งซื้อจากต่างประเทศ การให้เครดิตแก่ผู้ซื้อในต่างประเทศ เมื่อผู้ส่งออกต้องการเงินก่อนครบกำหนด โดยการนำตัวแลกเปลี่ยนของผู้ซื้อในต่างประเทศไปขึ้นเงินก่อน
2. การช่วยเหลือประเภทอื่นนอกจากด้านการเงิน (NON-FINANCIAL SERVICE) เช่น การให้คำแนะนำเกี่ยวกับเอกสารขนส่งสินค้าลงเรือ ข้อมูลปริวรรตเงินตรา คำแนะนำเกี่ยวกับกฎหมายและภาษีอากรของประเทศผู้ซื้อ ฯลฯ
3. การค้ำประกันสินเชื่อ (FINANCIAL GUARANTEE) โดยมีการค้ำประกันการส่งออก (GUARANTEE) เพื่อสร้างความมั่นใจแก่ผู้ซื้อว่าจะมีสินค้าส่งมอบแก่ผู้ซื้อตรงตามเวลาที่ต้องการการให้หลักทรัพย์ค้ำประกัน (COLLATERAL) และการคุ้มครองความเสี่ยง (RISK COVERED) ซึ่งเป็นการประกันแก่ผู้ส่งออกกรณีที่อาจไม่ได้รับเงินจากผู้ซื้อ หรือไม่ได้รับเงินทันเวลาภายหลังส่งสินค้าออกไปแล้ว

การให้สินเชื่อของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้ามีทั้ง ระยะสั้น ระยะปานกลางและระยะยาว ขึ้นอยู่กับการพิจารณาของทางธนาคารเองและภาวะเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมในขณะนั้น

ค. นโยบายทางด้านภาษี

กระทรวงการคลัง ได้ปรับลดภาษีการนำเข้าวัตถุดิบไม้จากเดิมที่กำหนดไว้ในอัตราร้อยละ 10 เหลือเพียงร้อยละ 1 ยกเว้นไม้ที่มีการไสหรือขัดเข้ารูป ไม้อัดภาษีลดลงจากเดิมที่เก็บในอัตราร้อยละ 40-70 จะเก็บลดลงเหลือเพียงร้อยละ 20 โดยเริ่มตั้งแต่ 1 ม.ค. 2538 ที่ผ่านมานอกจากนี้ ยังมีการปรับลดอัตราภาษีนำเข้าเฟอร์นิเจอร์สำเร็จรูปจากเดิมที่เก็บในอัตรา ร้อยละ 60 ลงเหลือร้อยละ 40 ซึ่งมีผลใช้ตั้งแต่ 1 ม.ค. 2538 จนถึง 31 ธ.ค. 2539 และจะปรับลดลงเหลือร้อยละ 20 ตั้งแต่ 1 ม.ค. 2540 ซึ่งเป็นการช่วยเหลือทางด้านต้นทุนการผลิตของเฟอร์นิเจอร์ไม้ได้ส่วนหนึ่ง

ตารางแสดงการลดอัตราภาษีนำเข้าวัตถุดิบไม้ของไทย

หน่วย : ร้อยละ

ประเภทสินค้า	อัตราภาษีนำเข้า		
	เดิม	2538	2540
- ไม้พื้นเป็นท่อน ดุน กิ่ง มีด หรือมีลักษณะคล้ายกัน	10	1	1
- ไม้อัด ไม้ซีก ไม้ท่อนเล็กที่ตกแต่งหยาบๆ แต่ยังไม่กลึง	25	1	1
- ไม้เมืองร้อน :			
- ที่ไส ขัด หรือเข้าลิ้น	40	5	5
- อื่นๆ	20	1	1
- แผ่นไม้วีเนียร์และแผ่นไม้สำหรับทำไม้อัด	40	20	20
ผลายวูด			
- แผ่นชั้นไม้อัดและแผ่นไม้ที่คล้ายกันทำด้วยไม้หรือวัตถุดิบอื่น ๆ	70	20	20
- ไม้ที่ฝังหรือประดับด้วยมุก ด้วยงาช้าง หรือวัตถุดิบอื่น ๆ	60	30	30

ที่มา : กระทรวงการคลัง

ตารางแสดงการลดอัตราภาษีนำเข้าเฟอร์นิเจอร์ของไทย

หน่วย : ร้อยละ

ประเภทสินค้า	อัตราภาษีนำเข้า		
	เดิม	2538	2540
- ที่นั่งที่มีโครงไม้			
- มีเบาะ	60	40	20
- อื่นๆ	60	40	20
- เฟอร์นิเจอร์ไม้ชนิดที่ใช้ในสำนักงาน	60	40	20
- เฟอร์นิเจอร์ไม้ชนิดที่ใช้ในครัว	60	40	20
- เฟอร์นิเจอร์ไม้ชนิดที่ใช้ในห้องนอน	60	40	20
- เฟอร์นิเจอร์ไม้อื่นๆ	60	40	20

ที่มา : กระทรวงการคลัง

กรมศุลกากร ได้ดำเนินการส่งเสริมการส่งออกสินค้าเฟอร์นิเจอร์ไม้ด้วยการลดภาระภาษีและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ส่งออกในรูปแบบต่างๆ ซึ่งเป็นการช่วยลดต้นทุนการผลิตเพื่อการส่งออกให้อยู่ในระดับที่สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้ มาตรการหลักที่ส่งเสริมและดำเนินการอยู่ในขณะนี้คือ

1. การคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิแห่งพรบ.ศุลกากร(ฉบับที่ 9)พ.ศ. 2482 (การคืนอากรวัตถุดิบที่นำเข้ามาผลิตเพื่อส่งออก) ซึ่งเป็นภาษีอากรที่ผู้นำเข้าได้เสียหรือวางประกันไว้ขณะนำเข้าโดยจะได้รับคืนอากรตามสูตรการผลิต และต้องผลิตส่งออกภายใน 1 ปี นับตั้งแต่วันที่นำเข้าวัตถุดิบ

2. การชดเชยค่าภาษีอากร เป็นมาตรการหนึ่งของรัฐบาลที่ช่วยให้ผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ส่งออกสามารถผลิตสินค้าได้ในต้นทุนที่วัตถุดิบปลอดภาษี โดยจะทดแทนค่าภาษีอากรที่มีอยู่ในมูลค่าวัสดุ อุปกรณ์ อะไหล่ เครื่องจักร เชื้อเพลิง และพลังงานอย่างอื่นที่ใช้ในการผลิตสินค้าโดยจ่ายแก่ผู้ส่งออกในรูปแบบตราภาษี ซึ่งสินค้าเฟอร์นิเจอร์ไม้แต่ละชนิดจะมีอัตราการทำหนดอัตราชดเชยภาษีอากรไว้ดังตารางต่อไปนี้ นับเป็นการช่วยเหลือผู้ผลิตในด้านต้นทุนให้ต่ำ

ลงและสามารถแข่งขันกับคู่แข่งในต่างประเทศได้

ประเภทสินค้า	อัตราลดหย่อนภาษีอากร (ร้อยละ)
- ที่นั่งมีโครงไม้	
- มีเบาะ	2.07
- อื่นๆ	2.07
- เฟอร์นิเจอร์ไม้ชนิดที่ใช้ในสำนักงาน	0.60
- เฟอร์นิเจอร์ไม้ชนิดที่ใช้ในครัว	0.60
- เฟอร์นิเจอร์ไม้ชนิดที่ใช้ในห้องนอน	0.60
- เฟอร์นิเจอร์ไม้อื่นๆ	0.60

ที่มา : กระทรวงการคลังและกรมศุลกากร

3. คลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงสินค้า ตามมาตรา 8 ทวิ(2) พรบ.ศุลกากร พ.ศ.2469ซึ่งเป็นมาตรการการให้สิทธิประโยชน์ในรูปแบบการยกเว้นทั้งอากรขาเข้า และขาออก สำหรับวัตถุดิบที่นำเข้ามาจากต่างประเทศแล้วผลิตเป็นสินค้าส่งออกไปนอกประเทศ โดยจะให้สิทธิประโยชน์นี้สำหรับผู้ที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนประเภทโรงผลิตสินค้า

4. เขตอุตสาหกรรมส่งออก (EXPORT PROCESSING ZONE:EPZ)ตามพรบ. การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 ซึ่งเป็นการกำหนดสิทธิประโยชน์ในการยกเว้นอากรขาเข้า ภาษีการค้า และค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ในการนำเข้าเครื่องจักร อุปกรณ์ที่ใช้ในการก่อสร้างประกอบหรือติดตั้งเป็นโรงงานหรืออาคาร รวมทั้งวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตแก่ผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ส่งออกที่อยู่ในพื้นที่เขตอุตสาหกรรมส่งออกที่กำหนดไว้

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) เป็นผู้สนับสนุนช่วยเหลือผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ที่ได้รับการอนุมัติการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน โดยการประกอบธุรกิจเฟอร์นิเจอร์ไม้เป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่ได้รับการส่งเสริม ซึ่งจะให้กับผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้เพื่อการส่งออกเป็นหลักโดยจะต้องส่งออกไม้ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของมูลค่ายอดขาย ผู้ผลิตที่ได้รับการส่งเสริมจะได้สิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีอากรรูปแบบต่างๆที่กำหนดไว้ อันเป็น

สิ่งที่จะช่วยเหลือผู้ผลิตในด้านต้นทุนการผลิตให้ต่ำลง

ง. นโยบายทางการผลิต

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เป็นหน่วยงานในสังกัดของกระทรวงอุตสาหกรรม มีหน้าที่ส่งเสริมพัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และอุตสาหกรรมเกษตรรวมทั้งอุตสาหกรรมอื่นๆ โดยการส่งเสริมในกลุ่มอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์จัดตั้งขึ้นในกองบริการอุตสาหกรรมเมื่อปี พ.ศ. 2519 ได้รับความช่วยเหลือด้านเครื่องจักรและอุปกรณ์รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญ และทุนการฝึกอบรมแก่เจ้าหน้าที่จากองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (JICA) หน้าที่ความรับผิดชอบคือ ศึกษา ค้นคว้า ทดลอง จัดเขียนเนื้อหาหลักสูตรและเป็นวิทยากรฝึกอบรมทั้งภาคทฤษฎี และปฏิบัติทางเทคโนโลยี การผลิตและออกแบบเฟอร์นิเจอร์ บริการให้คำปรึกษาแนะนำทางเทคโนโลยีและบริการเครื่องจักรกลแก่ผู้ประกอบการและฝึกการทดสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์ จัดเขียนเนื้อหาวิชาการตลอดจนศึกษาวิจัยสภาวะทางเทคโนโลยีและเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ ซึ่งเป็นส่วนช่วยเหลือผู้ผลิตในด้านการผลิตให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

จ. นโยบายทางด้านแรงงาน

กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน เป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ที่มีหน้าที่ในการสนับสนุนส่งเสริมพัฒนาฝีมือแรงงานในอุตสาหกรรมต่างๆให้มากขึ้น ซึ่งมีทั้งการพัฒนาแรงงานในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ โดยจะแบ่งการพัฒนาเป็นช่างต่างๆ ได้แก่ ช่างไม้เครื่องเรือน ช่างไม้วงกบช่างสีเครื่องเรือน การพัฒนาฝีมือมีทั้งในภาคทฤษฎีและปฏิบัติ แรงงานจากหน่วยงานดังกล่าวจะมีการกำหนดหลักสูตรในการเข้าฝึกไว้ ตลอดจนการวัดระดับฝีมือของแรงงานเพื่อยกระดับฝีมือแรงงานซึ่งจากปี 2537 ที่ผ่านมามีจำนวนช่างเครื่องเรือนจำนวน 4,293 คน (ตารางที่ 2.26) แบ่งเป็นช่างไม้แบบหล่อคอนกรีต 423 คน ช่างทาสีตกแต่งเครื่องเรือน 789 คน และช่างบำรุงรักษาสีอาคาร-เครื่องเรือน 604 คน นับว่าเป็นการสนับสนุนด้านแรงงานที่มีฝีมือให้มากขึ้น ให้ทันกับความต้องการในปัจจุบันที่ขาดแคลนแรงงานมีฝีมือในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ค่อนข้างมาก

2.6 ผลกระทบจากนโยบายและมาตรการของรัฐ

นโยบายของรัฐที่มีผลทางด้านบวก

1. นโยบายส่งเสริมการลงทุนซึ่งกำหนดให้ขนาดการลงทุนขั้นต่ำไม่น้อยกว่า 1 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) และจะต้องตั้งอยู่ในเขต 3 หรือตั้งในนิคมหรือเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในเขต 2 โดยมีเงื่อนไขจะต้องส่งผลิตภัณฑ์ไปจำหน่ายต่างประเทศในแต่ละปีไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของมูลค่ายอดขาย จะเห็นว่าข้อกำหนดดังกล่าวไม่เป็นอุปสรรคต่อการขอรับการส่งเสริมการลงทุน ทั้งนี้เพราะการลงทุนในอุตสาหกรรมนั้นจะต้องใช้เงินลงทุนสูงกว่าที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนดไว้ และการตั้งโรงงานควรตั้งอยู่ใกล้แหล่งวัตถุดิบ อันช่วยลดความสูญเสียของไม้ที่ซีกลากออกจากป่าและลดค่าใช้จ่ายของการขนส่งไม้ท่อน ทั้งยังเป็นอุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อการส่งออกเป็นหลัก จึงเป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมที่ขอรับการส่งเสริมการลงทุนที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ต่างๆ โดยเฉพาะช่างเทคนิคต่างชาติจะสามารถเข้ามาควบคุมการผลิตและถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับคนไทย

2. การจ่ายเงินชดเชยค่าภาษีอากรผลิตภัณฑ์ส่งออก กล่าวคือ รัฐบาลให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ส่งออก ด้วยการลดภาระค่าภาษีอากรที่แอบแฝงอยู่ในวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ส่งออกโดยรัฐจะคืนภาษีให้ในรูปของบัตรภาษี ซึ่งผู้ส่งออกสามารถนำไปชำระค่าภาษีอากรได้ที่กรมสรรพากร กรมสรรพสามิต และกรมศุลกากร ทั้งนี้ การจ่ายเงินชดเชยค่าภาษีอากรดังกล่าวนี้จะช่วยลดต้นทุนของผลิตภัณฑ์ให้กับผู้ส่งออกเพื่อประโยชน์ในการแข่งขันด้านราคาในตลาดโลก

3. การปรับลดภาษีนำเข้าวัตถุดิบหรือเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทยตั้งแต่ 1 มกราคม 2538 เพื่อให้สอดคล้องกับข้อตกลงของ GATT ส่งผลกระทบต่อผู้ผลิตและผู้ส่งออกในประเทศดังนี้

3.1 การปรับลดภาษีการนำเข้าวัตถุดิบจะช่วยให้ผู้ผลิตและผู้ส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้สามารถลดต้นทุนการผลิตและส่งออกแข่งขันในตลาดต่างประเทศได้ดี แต่เนื่องจากเฟอร์นิเจอร์ส่งออกของไทยส่วนใหญ่เป็นเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพาราซึ่งไทยใช้วัตถุดิบสำคัญ คือ ไม้ยางพาราภายในประเทศทั้งหมด ดังนั้น คาดว่าการปรับลดภาษีนำเข้าดังกล่าวจะส่งผลดีต่อการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้โดยรวมของไทยเล็กน้อย แต่จะส่งผลดีมากต่อผู้บริโภคนำเข้าในประเทศที่สามารถซื้อเฟอร์นิเจอร์อื่นๆ ที่ไม่ใช่เฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพาราได้ในราคาถูกหรือคุณภาพดีขึ้นในราคาไม่แพงนัก

3.2 การปรับลดภาษีนำเข้าเฟอร์นิเจอร์ไม้ จะส่งผลกระทบต่อผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ที่ผลิตเพื่อสนองความต้องการภายในประเทศน้อยมาก เพราะการนำเข้าเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทยส่วนใหญ่เป็นเฟอร์นิเจอร์โลหะหรือเฟอร์นิเจอร์ที่มีรูปแบบสวยงาม ทันสมัย และราคาแพง คาดว่าการปรับลดภาษีดังกล่าวจะส่งผลให้มีการนำเข้าเฟอร์นิเจอร์เหล่านี้เพิ่มมากขึ้นแต่ไม่มากนัก เพราะผู้บริโภคเฟอร์นิเจอร์ประเภทนี้ต้องมีกำลังซื้อสูงมาก

4. การให้ความรู้และความช่วยเหลือด้านวิชาการ การฝึกอบรม ตลอดจนการบริการข้อมูลทางอุตสาหกรรม จะช่วยลดภาระของผู้ผลิตด้านการฝึกอบรมระหว่างการทำงาน และได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการผลิตและการตลาด

นโยบายของรัฐที่มีผลทางด้านลบ

1. การเปลี่ยนรูปไม้หรือการเคลื่อนย้ายไม้การตัดไม้จะต้องขออนุญาตจากกรมป่าไม้ และมีนโยบายการปิดป่าอยู่ทำให้ปริมาณไม้มีออกมาไม่เพียงพอต่อความต้องการในประเทศ เป็นผลให้ราคาไม้แพงขึ้นโดยตลอด ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตของผู้ผลิตแพงขึ้นซึ่งเป็นข้อเสียเปรียบอย่างหนึ่งในการแข่งขันในตลาดโลก

2. การอำนวยความสะดวกและขั้นตอนในการส่งออกสินค้าเฟอร์นิเจอร์ไม้ยังมีความซับซ้อน ทำให้เกิดความล่าช้าในการส่งออกสินค้าไปยังลูกค้าตามกำหนดเวลา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.1 เปรียบเทียบจำนวนโรงงานและคนงานผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ปี 2521 และ 2536

	ปี พ.ศ.		อัตราเพิ่ม (%)
	2521	2536	
จำนวนโรงงาน (แห่ง)	355	2,221	525.63
จำนวนคนงาน (คน)	4,380	65,420	1,393.61

ที่มา : กองแผนงานกระทรวงอุตสาหกรรม

ตารางที่ 2.2 ก การส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทยรายประเทศสำคัญ พ.ศ.2533-2537

หน่วย : ล้านบาท

ประเทศ/กลุ่ม	2533	2534	2535	2536	2537
รวม	4,781.9	6,049.2	7,452.6	9,207.2	11,349.5
ญี่ปุ่น	1,632.5	2,389.9	2,935.3	3,914.3	5,788.3
สหรัฐอเมริกา	1,842.0	2,051.0	2,704.1	3,304.4	3,388.8
สหภาพยุโรป	662.7	1,022.7	1,360.7	1,692.2	1,144.3
แคนาดา	142.2	150.9	145.4	146.0	135.9
สวีเดน	53.7	206.6	171.3	130.6	126.9
ออสเตรเลีย	124.2	170.3	117.8	92.8	110.4
ฮ่องกง	208.0	119.0	111.2	107.0	106.9
ประเทศอื่นๆ	345.8	307.3	375.3	437.5	547.6

ที่มา : ศูนย์สถิติการพาณิชย์ โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

ตารางที่ 2.2 ข อัตราการขยายตัวการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทย พ.ศ.2533-2537

หน่วย : ร้อยละ

ประเทศ/กลุ่ม	2534	2535	2536	2537
รวม	26.5	23.2	23.5	23.3
ญี่ปุ่น	46.4	22.8	33.4	47.8
สหรัฐอเมริกา	11.3	31.8	22.2	2.6
สหภาพยุโรป	50.9	36.4	20.4	-32.4
แคนาดา	6.1	-3.6	0.4	-6.9
สวีเดน	284.7	-17.1	-23.8	-2.7
ออสเตรเลีย	37.1	-30.8	-21.2	19.0
ฮ่องกง	-42.8	-6.6	-3.8	-0.1
ประเทศอื่นๆ	-11.1	22.1	16.6	25.2

ที่มา : ศูนย์สถิติการพาณิชย์ โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.3 ก จำนวนโรงงานผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้และคนงาน

(หน่วย : แห่ง : คน)

ปี พ.ศ.	ต่ำกว่า 10 คน		11-20 คน		21-50 คน	
	จำนวน โรงงาน	จำนวน คนงาน	จำนวน โรงงาน	จำนวน คนงาน	จำนวน โรงงาน	จำนวน คนงาน
2517	40	240	10	136	4	102
2518	26	167	8	105	7	241
2519	61	405	37	499	7	200
2520	61	434	42	561	4	100
2521	30	197	9	136	2	82
2533	1,125	4,631	207	2,676	159	4,780
2535	1,379	5,887	273	3,548	204	5,983
2536	1,437	6,087	302	3,949	237	7,095

ที่มา : กองแผนงาน กระทรวงอุตสาหกรรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.3 ข จำนวนโรงงานผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้และคนงาน

(หน่วย : แห่ง : คน)

ประเภทโรงงาน	51-100 คน		มากกว่า 100 คน		รวม	
ปี พ.ศ.	จำนวน โรงงาน	จำนวน คนงาน	จำนวน โรงงาน	จำนวน คนงาน	จำนวน โรงงาน	จำนวน คนงาน
2517	1	53	-	-	55	531
2518	1	59	-	-	42	572
2519	-	-	2	303	107	1,407
2520	2	160	1	200	110	1,455
2521	-	-	-	-	41	415
2533	66	4,643	83	21,865	1,640	38,595
2535	78	5,536	137	33,994	2,071	54,948
2536	89	6,250	156	32,039	2,221	65,420

ที่มา : กองแผนงาน กระทรวงอุตสาหกรรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.3 ค จำนวนสถานประกอบการเฟอร์นิเจอร์ไม้ ปี 2533-2536

หน่วย : แห่ง

ภาค	ปี พ.ศ.		
	2533	2535	2536
กรุงเทพฯ	1,032	1,283	1,341
ปริมณฑล	103	131	149
กลาง	91	122	146
เหนือ	141	175	184
อีสาน	131	191	217
ใต้	140	169	184
รวม	1,640	2,071	2,221

ที่มา : กองสถิติ 4 กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.4 แสดงจำนวนสถานประกอบอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ปี 2533, 2535 และ 2536

หน่วย : แห่ง : คน

ขนาดจำนวน คนงาน(คน)	2533		2535		2536	
	จำนวน โรงงาน	จำนวน คนงาน	จำนวน โรงงาน	จำนวน คนงาน	จำนวน โรงงาน	จำนวน คนงาน
1 - 10 คน	1,125	4,631	1,379	5,887	1,437	6,087
11 - 20 คน	207	2,676	273	3,548	302	3,949
21 - 50 คน	159	4,780	204	5,983	237	7,095
51 - 100 คน	66	4,643	78	5,536	89	6,250
101 - 300 คน	58	9,196	96	15,331	112	18,035
301 - 500 คน	12	4,434	29	10,898	25	9,587
501 - 1,000 คน	13	8,235	12	7,765	17	10,787
มากกว่า 1,000 คน	-	-	-	-	2	3,630
รวม	1,640	38,595	2,071	54,948	2,221	65,420

ที่มา : กองสถิติ 4 กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.5 รายชื่อโรงงานขนาดใหญ่ (คนงาน > 200 คน) โรงงานเฟอร์นิเจอร์ไม้
(ปี 2530 - ก.ย. 2537)

สถานประกอบการ	ทุน (ล้านบาท)	คนงาน(คน)	กำลังผลิต(หน่วย)
บ.สยามธานีเฟอร์นิเจอร์ จก.	10.0	725	840,000
บ.ลักทอง (ไทย) จก.	21.0	286	8,260
บ.ไทยมารูนิ จก.	47.0	520	353,000
บ.สยามวู้ด จก.	17.1	363	5,013,000
หจก.แสงธนาเฟอร์นิเจอร์ จก.	15.8	376	218,400
บ.อุตสาหกรรมดีสวัสดิ์ จก.	10.0	346	14,000
บ.ไทยพาราวิวด์ จก.	7.3	530	4,134,433
บ.ศิป์ไทย-จีนเฟอร์นิเจอร์	3.0	610	-
บ.วนเจริญ จก.	14.4	257	10,150
บ.สินดีพาราวิวด์ จก.	17.0	487	274,200
บ.ที ซี เค เฟอร์นิเจอร์ จก.	20.0	220	-
บ.อินเตอร์เฟอร์นิเจอร์ จก.	-	253	6,899
บ.ชั้นเฟอร์นิเจอร์ จก.	41.8	654	950,000
บ.สยามพาราวิวด์ จก.	10.8	260	4,750,000
บ.สิพระยาวิถุภัณฑ์และเฟอร์นิเจอร์ จก.	45.7	208	-
บ.นิก้าพาราวิวด์ จก.	11.9	290	1,650(มต.)
บ.สยามเมสัน จก.	85.0	426	140,500
เรือนจำกลางอุดรธานี	5.4	321	10,960
บ.เวิลด์ไวด์วู้ดดีไซน์ จก.	15.5	222	40,359
บ.โซโอบิ เฟอร์นิเจอร์ จก.	25.0	296	23,500
บ.เข้าที่อีสท์วู้ด จก.	91.0	406	299,467
บ.บีเอสพาราวิวด์โปรดักส์ จก.	26.4	220	1,030,000

ตารางที่ 2.5(ต่อ) รายชื่อโรงงานขนาดใหญ่ (คนงาน > 200 คน) โรงงานเฟอร์นิเจอร์ไม้
(ปี 2530 - ก.ย. 2537)

สถานประกอบการ	ทุน (ล้านบาท)	คนงาน(คน)	กำลังผลิต(หน่วย)
บ.พนัสพารา จก.	-	587	-
บ.ราชา(เอส.พี) จก.	22.5	450	2,241
บ.เคเควู้ด อินดัสตรี จก.	41.0	700	-
บ.สยาม อินทีเรีย จก.	5.5	250	3,600
บ.แพนด้าผลิตภัณฑ์ไม้ จก.	24.0	432	160,000
บ.พีโคที อินทีเรีย เซนเตอร์ จก.	8.0	329	42,000
หจก.ดี ดี ออลวู้ด	5.7	236	61,000
บ.เซ็นทรัลพาราวู้ด จก.	53.8	265	210,000
บ.โอเรียนเต็ล จก.	25.7	570	65,000
บ.เอ พี เอส วู้ด จก.	35.8	204	60,910
บ.อินเตอร์ คอมปอร์ต จก.	47.0	400	12,500
บ.ไทยสถาภัณฑ์ จก.	0.2	259	25
บ.เชียงใหม่เทอร์เซอร์ จก.	1.0	300	19,200
บ.โพเดียมโฮลดิ้งกรุ๊ป จก.	13.2	367	542,000
รวม	824.8	13,625	19,302,254

ที่มา : กระทรวงอุตสาหกรรม

ตารางที่ 2.6 รายชื่อและกำลังการผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพารารายใหญ่

ผู้ผลิต	กำลังการผลิต (ลบ.พุตต่อปี)
1.บริษัท สิ้นดีพาราว่าด จำกัด	280,000
2.บริษัท ไทยพาราว่าด จำกัด	120,000
3.บริษัท นิก้าพาราว่าด จำกัด	180,000
4.บริษัท สยามพาราว่าด จำกัด	110,000
5.บริษัท เวิลด์ไวด์วู้ดดีไซน์ จำกัด	600,000
6.บริษัท เคทีไทยโลคัลโปรดักส์ จำกัด	150,000
7.บริษัท เรืองอุทัยอุตสาหกรรมไม้ จำกัด	320,000
8.บริษัท เซ้าท์อีสท์วู้ด จำกัด	350,000
9.บริษัท แพนอินดัสทรีโปรดักส์ จำกัด	700,000
10.บริษัท ซีเอ็นที อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด	240,000
11.บริษัทอื่นๆ	500,000
รวม	3,550,000

ที่มา : กองเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

: BOI

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.7 เปรียบเทียบเนื้อที่ป่าไม้ของประเทศไทยระหว่างปี 2525-2536

ภาค	เนื้อที่ทั้งหมด (ตร.กม.)	เนื้อที่ป่าสงวน แห่งชาติ	เนื้อที่ป่าไม้			
			2525	2528	2532	2536
เหนือ	169,644	111,983	87,756	84,126	80,222	75,231
ตะวันออกเฉียงเหนือ	168,854	55,131	25,886	25,580	23,586	21,473
กลางและตะวันตก	67,398	20,414	18,516	17,685	17,223	16,375
ใต้	70,715	28,183	16,442	15,485	14,600	12,808
ตะวันออกเฉียงใต้	36,502	14,475	8,000	7,990	7,786	7,634
รวม	513,115	230,186	156,600	150,866	143,417	133,521

ที่มา : กรมป่าไม้

ตารางที่ 2.8 ปริมาณไม้ที่ทำออกจากป่า

หน่วย : 1,000 ลบ.ม.

พ.ศ.	ไม้สัก		ไม้กระยาเลยหวงห้าม		ไม้นอกหวงห้าม	รวม
	อนุญาตทำออก	ของกลาง	อนุญาตทำออก	ของกลาง		
2522	146.6	32.9	2,552.1	37.3	331.8	3,100.7
2523	74.4	22.9	2,177.2	22.6	247.1	2,544.2
2524	65.8	7.5	1,550.7	13.9	160.7	1,798.6
2525	55.2	2.9	1,579.8	24.5	107.0	1,769.4
2526	54.8	3.3	1,643.2	35.7	82.7	1,819.7
2527	46.6	1.6	1,872.0	38.8	72.7	2,031.7
2528	36.6	2.6	1,764.9	21.2	57.3	1,882.6
2529	65.2	2.4	1,879.5	22.5	45.1	2,014.7
2530	37.3	0.8	2,027.5	30.5	52.9	2,149.0
2531	44.6	2.3	1,890.2	46.2	64.8	2,048.1
2532	23.8	2.4	788.0	44.5	60.3	919.0
2533	10.8	6.8	167.2	256.6	50.2	491.6
2534	1.9	0.9	66.1	143.0	19.6	231.5
2535	0.4	0.8	52.1	27.9	38.2	119.4
2536	3.0	3.2	14.8	5.5	38.4	64.9
2537	0.2	5.6	7.1	17.4	32.0	62.3

ที่มา : กรมป่าไม้

ตารางที่ 2.9 การใช้ไม้ภายในประเทศ

หน่วย : พันลบ.ม.

พ.ศ.	ปริมาณไม้ ที่ผลิตได้	ปริมาณไม้ นำเข้า	ปริมาณไม้ ส่งออก	ปริมาณไม้ใช้ภายในประเทศ
2525	1,769.4	488.5	1.5	2,256.4
2526	1,819.7	630.4	1.7	2,448.4
2527	2,031.7	581.5	6.7	2,606.5
2528	1,882.6	418.2	11.2	2,289.6
2529	2,014.7	348.7	29.2	2,334.2
2530	2,149.0	725.2	112.0	2,762.2
2531	2,048.1	1,123.3	118.1	3,053.3
2532	919.0	2,508.0	53.3	3,373.7
2533	491.6	3,340.9	48.6	3,783.9
2534	231.5	3,280.8	57.8	3,454.5
2535	119.4	3,814.4	45.1	3,888.7
2536	64.9	3,168.2	53.8	3,179.3
2537	62.3	4,065.7	62.4	4,065.6

ที่มา : กรมป่าไม้

: กรมศุลกากร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.10 เปรียบเทียบไม้ท่อนและไม้แปรรูปนำเข้า ระหว่างปี 2521-2537

หน่วย : ลบ.ม.

พ.ศ.	ไม้ท่อน	ไม้แปรรูป	รวม
2521	169,250	345,767	515,017
2522	227,031	806,079	1,033,110
2523	92,094	342,257	434,351
2524	151,649	423,927	575,576
2525	141,639	546,813	488,452
2526	231,784	398,591	630,375
2527	199,458	382,032	581,490
2528	172,100	246,140	418,240
2529	152,714	195,937	348,651
2530	282,928	442,292	725,220
2531	446,780	676,563	1,123,343
2532	1,193,340	1,314,684	2,508,024
2533	1,847,392	1,493,573	3,340,965
2534	1,747,201	1,533,611	3,280,812
2535	2,036,090	1,778,349	3,814,439
2536	1,366,719	1,801,516	3,168,235
2537	1,548,899	2,516,847	4,065,746

ที่มา : กรมป่าไม้

ตารางที่ 2.11 ไม้นำเข้าแยกรายประเทศ ปี 2533-2537

หน่วย : พันบาท

ประเทศ	2533	2534	2535	2536	2537
มาเลเซีย	8,604,825	8,037,727	10,215,306	8,571,512	13,924,681
สหภาพพม่า	2,780,616	4,268,312	3,162,594	3,569,542	3,167,824
กัมพูชา	92,755	277,139	2,322,143	2,382,840	3,095,017
เวียดนาม	1,226,029	2,122,127	1,213,087	1,544,035	307,572
ลาว	743,889	1,034,177	879,285	1,459,053	1,540,609
สหรัฐอเมริกา	108,758	146,135	297,066	793,589	721,619
อินโดนีเซีย	106,452	120,437	76,160	25,826	23,609
ปาปัว นิวกินี	36,826	19,103	66,348	70,810	126,639
แคนาดา	12,660	3,333	6,524	111,921	105,258
นิวซีแลนด์	714	1,763	14,057	39,738	142,879
หมู่เกาะโซโลมอน	-	-	17,239	27,745	87,047
จีน	10,100	8,117	4,919	33,549	66,305
โคต ดิวาร์	-	-	-	-	109,407
คาเมรูน	-	16,637	-	1,558	73,827
กาบอง	-	-	-	70,984	-
มอริทาเนีย	1,926	-	-	-	39,168
เดนมาร์ก	-	568	894	11,517	23,515
เยอรมัน	391	-	-	2,371	33,053
โคลัมเบีย	-	-	-	1,099	34,697
บราซิล	-	-	3,931	340	19,886
อื่นๆ	50,164	18,797	36,124	90,159	87,328
รวม	13,776,105	16,074,372	18,315,677	18,808,188	23,729,940

ที่มา : กรมป่าไม้

ตารางที่ 2.12 ไม้นำเข้าแยกรายชนิด พ.ศ.2533-2537

หน่วย : พันบาท

ชนิดไม้	2533	2534	2535	2536	2537
สัก	1,323,343	1,894,499	1,372,886	1,809,236	1,889,954
สน	22,843	41,611	74,089	216,292	679,830
ประดู่	212,760	138,863	276,781	268,429	163,607
ยาง	3,076,886	3,904,137	4,705,022	4,178,617	5,568,196
สยา	337,506	334,020	292,690	133,251	102,686
มะค่า	189,252	272,466	318,510	219,061	173,872
กระบาก	298,667	242,182	339,733	401,590	483,266
เต็งและรัง	296,317	368,416	286,021	183,605	104,255
ตะเคียน	125,110	133,938	262,230	295,166	392,945
ชิงชัน	3,720	12,299	20,727	17,571	636
โอ๊ก	106,731	93,428	162,169	456,817	302,172
รวม	13,776,105	16,074,372	18,315,677	18,808,188	23,729,940

ที่มา : กรมป่าไม้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.13 ผลิตภัณฑ์ไม้นำเข้า พ.ศ. 2533-2537

หน่วย : พันบาท

รายการ	2533	2534	2535	2536	2537
ไม้อัด	18,503	46,127	57,067	104,633	151,718
ไม้บาง	91,266	105,686	198,329	261,895	323,326
แผ่นชั้นไม้อัด	88,331	90,518	31,510	14,569	31,907
ชั้นไม้สับ	1,242	20	13	424	2,698
แผ่นไม้ปะหน้า	299,710	362,688	582,645	300,278	392,206
ค้ำยันไม้บาง					
แผ่นใยไม้อัด	83,527	97,805	149,129	179,225	195,228
ฟีน	2,227	745	333	1,620	3,107
ถ่านไม้	45,049	24,858	39,841	43,670	38,996
แผงไม้ปาร์เก้	4	26	937	3,118	6,618
เฟอร์นิเจอร์ไม้	39,076	48,754	57,685	107,272	109,952
ประติมากรรมไม้ต่างไม้	7,531	8,691	1,162	2,060	6,123
พร้อมกรอบ					
ผลิตภัณฑ์ไม้อื่นๆ	128,228	125,937	173,796	162,474	219,211
รวม	804,694	909,855	1,292,447	1,181,238	1,481,090

ที่มา : กรมป่าไม้

ตารางที่ 2.14 โรงงานแปรรูปไม้และโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากไม้ พ.ศ. 2536

รายการ	จำนวน โรงงาน ทั้งหมด	จำนวนโรงงานแยกตามภาค				
		กทม.	กลาง	เหนือ	อีสาน	ใต้
โรงงานแปรรูปไม้โดย ใช้เครื่องจักร	720	82	←-----638-----→			
โรงงานแปรรูปไม้โดย ใช้แรงคน	90	-	←-----90-----→			
โรงงานแปรรูปไม้โดย ใช้เครื่องจักรเพื่อ ประดิษฐ์กรรม	6,007	2,682	←-----3,325-----→			
-โรงงานผลิตไม้อัด	26	8	16	-	1	1
-โรงงานผลิตไม้บาง	14	4	8	-	-	2
-โรงงานผลิตแผ่นใย ไม้อัด	5	1	4	-	-	-
-โรงงานผลิตแผ่นชั้น ไม้อัด	7	-	5	-	-	2
โรงงานแปรรูปไม้โดย ใช้แรงคนเพื่อประ ดิษฐ์กรรม	783	59	←-----724-----→			
โรงค้ำไม้แปรรูป	4,055	1,238	←-----2,817-----→			

ที่มา : กรมป่าไม้

ตารางที่ 2.15 ราคาไม้ในส่วนกลาง กรุงเทพและปริมณฑล พ.ศ. 2533-2537

หน่วย : บาท/ลบ.ฟุต

รายการ	2533	2534	2535	2536	2537
ไม้ยางแปรรูป(หนา*กว้าง*ยาว)					
1. 1/2*6"*6	287	283	289	330	350
2. 1"*1"*4	210	210	209	280	315
3. 1"*8"*6	280	280	251	295	330
4. 1 1/2"*3"*2.5	-	-	-	190	205
5. 1 1/2"*3*3-5	220	220	238	265	283
6. 5"*5"*5-6	240	249	262	315	335
7. 1 1/2"*3"*3-5	238	238	280	287	305
8. 5"*5"*5-6	258	258	312	337	357
ไม้เนื้อแข็งแปรรูป					
1. ไม้กระบาก 1"*8"*4	280	280	241	275	320
2. ไม้เนื้อแข็ง (คละกัน) 2"*2"*6	470	470	289	335	700
3. ไม้เต็งและรัง 2"*6"*6	470	470	572	635	700
4. ไม้ตะเคียนทอง 2"*6"*6	470	470	572	635	700
5. ไม้ตะเคียนหิน 2"*6"*6	470	470	572	635	700
6. ไม้แดง 1"*4"*4	481	481	580	592	677
7. ไม้มะค่า 1"*4"*4	641	652	747	782	887

ที่มา : กรมป่าไม้

ตารางที่ 2.15(ต่อ) ราคาไม้ในส่วนกลาง กรุงเทพมหานครและปริมณฑล พ.ศ. 2533-2537

หน่วย : บาท/ลบ.พต

รายการ	2533	2534	2535	2536	2537
ไม้สักชั้น 2					
1. 1/2"*1"*3	464	474	492	510	510
2. 1/2"*4"*6.5	798	798	883	1,015	1,015
3. 1"*1"*5	499	509	530	545	545
4. 1"*4"*6	799	799	883	1,015	1,215
5. 1"*6"*6	807	807	888	1,020	1,220
6. 1"*12"*6	1,074	1,074	1,065	1,185	1,485
7. 1 1/2"*3"/6.5	736	736	829	905	905
8. 1 1.2"*3"*4	650	660	717	790	790
9. 1 1/2"*3"*3.5	671	681	738	840	940
10. 1 1/2"*4"*6.5	789	789	883	1,035	1,235
11. 2"*4"*6.5	870	870	872	1,005	1,205
12. 2"*12"*6	1,120	1,120	1,086	1,205	1,505

ที่มา : กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.16 แสดงจำนวนการจ้างงานในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ปี 2533-2536

หน่วย : คน

จำนวนคนงาน	ปี พ.ศ.					
	2533		2535		2536	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
1- 4 คน	1,551	228	1,922	203	1,232	114
5- 9 คน	2,466	386	3,341	421	2,406	262
10- 19 คน	2,151	525	2,939	609	2,147	443
20- 49 คน	3,419	1,361	4,280	1,703	2,967	1,071
50- 99 คน	2,708	1,935	3,203	2,333	1,697	828
100-299 คน	4,895	4,301	7,991	7,340	3,595	3,155
300-499 คน	2,497	1,937	4,967	5,931	2,150	1,586
500-999 คน	3,647	4,588	3,895	3,870	2,139	1,271
มากกว่า 1,000 คน	-	-	-	-	-	-
รวม	23,334	15,261	32,588	22,410	18,333	8,730

ที่มา : กองสถิติ 4 กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงมหาดไทย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.17 ค่าจ้างเฉลี่ยของแรงงานในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ ปี 2537

หน่วย : บาท

ประเภทค่าจ้าง	รวมทุกขนาด	ขนาดของสถานประกอบการ			
		1-4 คน	5-19 คน	20-99 คน	100 คนขึ้นไป
ค่าจ้างรายเดือน	5,377.74	4,683.33	3,304.93	4,866.20	5,570.80
ค่าจ้างงานเหมา	3,006.12	4,045.46	3,133.82	4,202.04	2,478.90
ค่าจ้างรายวัน	120.36	140.67	136.65	111.54	121.11

ที่มา : กองวิชาการและแผนงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.18 การส่งออกและนำเข้าเฟอร์นิเจอร์ไม้แยกประเภท

(นำเข้า : CIF VALUE / ส่งออก : FOB VALUE)

หน่วย : ล้านบาท

พ.ศ. สินค้า	2533		2534		2535	
	นำเข้า	ส่งออก	นำเข้า	ส่งออก	นำเข้า	ส่งออก
รวม	44.95	4,779.79	59.08	6,048.39	68.83	7,426.94
(%)	-	-	31.43	26.54	16.50	22.79
ที่นั่งที่มีโครงไม้						
แบบมีเบาะ	4.29	1,200.67	6.68	1,600.23	7.95	1,764.66
(%)	-	-	55.17	33.28	19.01	10.28
ที่นั่งที่มีโครงไม้	1.59	996.88	3.64	1,276.96	3.19	1,658.24
(%)	-	-	129.93	28.10	-12.36	29.86
เฟอร์นิเจอร์ไม้ชนิด						
ใช้ในสำนักงาน	1.61	38.69	6.39	71.01	5.03	71.04
(%)	-	-	296.89	83.54	-21.28	0.04
เฟอร์นิเจอร์ไม้						
ชนิดที่ใช้ในครัว	6.33	354.78	3.69	447.33	14.58	639.28
(%)	-	-	-41.71	26.09	295.12	42.91
เฟอร์นิเจอร์ไม้ชนิด						
ที่ใช้ในห้องนอน	3.33	103.29	3.33	161.93	4.32	178.63
(%)	-	-	-	56.77	29.73	10.31
เฟอร์นิเจอร์ไม้อื่นๆ	27.80	2,085.48	35.35	2,490.93	33.76	3,115.09
(%)	-	-	37.16	19.44	-4.50	25.06

ตารางที่ 2.18(ต่อ) การส่งออกและนำเข้าเฟอร์นิเจอร์ไม้แยกรายประเภท

(นำเข้า : CIF VALUE / ส่งออก : FOB VALUE)

หน่วย : ล้านบาท

พ.ศ. สินค้า	2536		2537	
	นำเข้า	ส่งออก	นำเข้า	ส่งออก
รวม	121.77	9,207.09	128.65	11,349.46
(%)	76.91	23.97	5.65	23.27
ที่นั่งที่มีโครงไม้				
แบบมีเบาะ	11.39	2,152.14	12.47	3,105.25
(%)	43.27	21.96	9.48	44.29
ที่นั่งที่มีโครงไม้	3.10	2,122.20	6.23	2,422.58
(%)	-2.82	27.98	100.97	14.15
เฟอร์นิเจอร์ไม้ชนิด				
ที่ใช้ในสำนักงาน	18.68	85.65	16.78	91.89
(%)	271.37	20.57	-10.17	7.29
เฟอร์นิเจอร์ไม้				
ชนิดที่ใช้ในครัว	23.31	716.98	11.00	938.54
(%)	59.88	12.15	-52.81	30.90
เฟอร์นิเจอร์ไม้ชนิด				
ที่ใช้ในห้องนอน	3.31	159.98	5.81	199.89
(%)	-23.38	-10.44	75.53	24.95
เฟอร์นิเจอร์ไม้อื่นๆ	61.98	3,970.14	76.36	4,591.31
(%)	83.59	27.45	23.20	15.65

ที่มา : กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์

ตารางที่ 2.19 การส่งออกที่หนึ่งที่มีโครงไม้แบบมีเบาขแยกรายประเทศ

หน่วย : ล้านบาท

ปี พ.ศ.	2533	2534	2535	2536	2537
ประเทศ					
รวม	1,200.67	1,600.23	1,764.66	2,152.14	3,105.25
	-	33.28	10.28	21.96	44.29
ญี่ปุ่น	487.36	726.10	1,013.12	1,500.92	2,577.07
	-	48.99	39.53	48.14	71.69
ออสเตรเลีย	86.33	131.86	76.53	54.55	67.89
	-	52.74	-41.96	-28.72	24.45
สหรัฐอเมริกา	200.03	148.42	121.14	106.54	62.31
	-	-25.80	-18.38	-12.05	-41.51
เยอรมนี	16.43	57.59	82.70	53.97	61.83
	-	250.52	43.60	65.26	14.56
ไต้หวัน	14.92	21.19	41.78	47.01	60.42
	-	42.02	97.17	12.52	28.53

ที่มา : กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.20 การส่งออกที่นึ่งที่มีโครงไม้แยกรายประเทศ

หน่วย : ล้านบาท

ปี พ.ศ.	2533	2534	2535	2536	2537
ประเทศ					
รวม	996.88	1,276.96	1,658.24	2,122.19	2,422.58
	-	28.10	29.86	27.98	14.15
สหรัฐอเมริกา	499.06	529.15	804.83	1,083.98	1,092.95
	-	6.03	52.10	34.68	0.83
ญี่ปุ่น	254.24	464.85	493.30	699.75	932.89
	-	82.84	6.12	41.85	33.32
ฝรั่งเศส	23.07	35.85	51.42	39.14	97.84
	-	55.40	43.43	-23.88	149.97
สหราชอาณาจักร	52.33	75.45	89.58	77.46	59.04
	-	44.04	18.73	-13.52	-23.78
เยอรมนี	12.27	16.82	26.57	38.57	51.36
	-	37.08	116.54	45.16	33.16

ที่มา : กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.21 การส่งออกเฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ในสำนักงานแยกรายประเทศ

หน่วย : ล้านบาท

ปี พ.ศ. ประเทศ	2533	2534	2535	2536	2537
รวม	38.69	71.01	71.04	85.65	91.89
	-	83.54	0.04	20.57	7.29
ฮ่องกง	4.49	1.51	14.71	20.44	24.87
	-	-66.37	874.17	38.95	21.67
ลาว	0.06	0.37	0.38	9.03	16.87
	-	516.67	2.70	2,276.32	86.82
ญี่ปุ่น	8.16	31.36	20.23	17.01	16.46
	-	284.31	-35.49	-15.92	-5.88
เวียดนาม	0.09	0.24	0.18	4.99	8.77
	-	166.67	-25.00	2,672.22	75.75
สหรัฐอเมริกา	3.75	5.93	1.80	5.91	6.20
	-	58.13	-69.65	228.33	4.91

ที่มา : กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.22 การส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้ชนิดที่ใช้ในครัวแยกรายประเทศ

หน่วย : ล้านบาท

ปี พ.ศ. ประเทศ	2533	2534	2535	2536	2537
รวม	354.78	447.33	639.28	716.98	936.84
	-	26.09	42.91	12.15	30.90
ญี่ปุ่น	155.38	262.64	250.25	232.46	371.53
	-	69.03	-4.72	-7.11	59.83
สหรัฐอเมริกา	135.69	109.21	257.41	282.71	353.71
	-	-19.52	135.70	9.83	25.11
ฝรั่งเศส	1.51	3.81	20.38	73.59	48.65
	-	152.32	434.91	261.09	-33.89
เยอรมนี	1.04	4.91	21.73	35.69	48.56
	-	372.12	342.57	64.24	36.06
สวีเดน	0.49	1.42	33.36	35.41	38.48
	-	189.80	2,249.30	6.15	8.67

ที่มา : กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.23 การส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้ชนิดที่ใช้ในห้องนอน แยกรายประเทศ

หน่วย : ล้านบาท

ปี พ.ศ. ประเทศ	2533	2534	2535	2536	2537
รวม	103.49	161.93	178.63	159.98	199.89
	-	56.77	10.31	-10.44	24.95
สหรัฐอเมริกา	36.03	68.21	82.20	88.85	104.13
	-	89.31	20.51	8.09	17.20
ญี่ปุ่น	46.19	55.87	58.44	51.44	70.20
	-	20.96	4.60	-11.98	36.47
แคนาดา	3.27	3.99	2.73	8.48	5.79
	-	22.02	-31.58	210.62	-31.72
สหราชอาณาจักร	1.92	4.51	4.55	2.10	2.06
	-	134.90	0.89	-53.85	-1.90
ฮ่องกง	1.16	1.96	1.42	1.77	3.18
	-	68.97	-27.55	24.65	79.66

ที่มา : กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.24 การส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้เนื้อแข็งแยกรายประเทศ

หน่วย : ล้านบาท

ปี พ.ศ. ประเทศ	2533	2534	2535	2536	2537
รวม	2,085.48	2,490.93	3,115.09	3,970.14	4,591.31
	-	19.44	25.06	27.45	15.65
ญี่ปุ่น	680.78	849.09	1,095.89	1,412.65	1,769.51
	-	24.72	29.07	28.90	25.26
สหรัฐอเมริกา	967.47	1,189.72	1,424.57	1,736.41	1,820.23
	-	22.97	19.74	21.89	28.85
ฝรั่งเศส	49.25	81.20	110.37	161.08	179.63
	-	64.87	35.92	45.95	11.52
เยอรมนี	17.05	22.07	48.17	110.99	141.27
	-	29.44	118.26	130.41	27.28
สหราชอาณาจักร	48.01	85.64	128.09	150.32	144.69
	-	78.38	49.57	17.35	-3.75

ที่มา : กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.25 การปลูกป่ารายปี

หน่วย: ตร.กม.

รายการ	ตั้งแต่เริ่ม - 2531	พื้นที่ปลูกป่า					รวม
		2531	2532	2533	2534	2535	
การปลูกสร้างสวน							
ป่าของกรมป่า	4,479.53	240.00	207.76	320.00	251.84	256.00	5,719.13
การปลูกป่าตาม							
เงื่อนไขสัมปทาน	1,294.48	102.20	28.02	6.53	7.82	17.00	1,456.15
การปลูกป่าโดยองค์							
การอุตสาหกรรม	287.59	5.58	3.42	3.11	6.17	6.51	312.38
การปลูกป่าโดยบริษัท							
ไม้ัดไทย	3.38	1.63	0.62	0.88	3.16	4.40	14.07
การปลูกป่าด้วยเงิน							
นอกงบประมาณตาม							
ประกาศกระทรวง	24.44	28.02	34.17	9.49	10.27	6.01	112.40
การปลูกป่าด้วยเงิน							
บูรณาทรัพยากร	-	-	3.20	34.90	66.62	61.86	166.58
	6,089.42	377.43	1,277.19	374.91	309.58	351.88	7,780.71

ที่มา : กรมป่าไม้

ตารางที่ 2.26 จำนวนผู้รับการฝึกและผู้จบการฝึกด้านการพัฒนาฝีมือแรงงาน
จำแนกตามสาขาอาชีพและเพศ ปี 2537

สาขาอาชีพ	จำนวนผู้รับการฝึก (คน)			จำนวนผู้จบการฝึก (คน)		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ช่างกลโรงงาน	1,130	18	1,148	926	18	944
ช่างเชื่อมโลหะ	3,031	67	3,098	2,428	61	2,489
ช่างยนต์	6,456	82	6,538	5,283	74	5,357
ช่างก่อสร้าง	3,364	207	3,571	2,794	170	2,964
ช่างอุตสาหกรรมศิลป์	254	2,124	2,378	279	1,772	2,051
ช่างไม้เครื่องเรือน	518	2	520	414	1	415
ช่างเขียนแบบ	360	70	430	200	42	242
ช่างไฟฟ้า	6,501	307	6,808	5,074	255	5,329
ธุรกิจและบริการ	450	546	996	417	500	917
การบริหาร/จัดการ	1,042	1,029	2,071	1,012	1,006	2,018
การฝึกอบรม/พัฒนาบุคลากร	4,169	1,673	5,842	4,124	1,585	5,709
คอมพิวเตอร์และการประยุกต์						
ใช้งานต่างๆ	292	273	565	321	306	627
รวม	27,567	6,398	33,965	23,272	5,790	29,062

ที่มา : กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน